

Arrest

nr. 348 507 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEMOL
Avenue des Expositions 8/A
7000 MONS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Palestijnse origine te zijn, op 12 februari 2026 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2026.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en hun advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. DEMOL verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij, S. A., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en verklaart u geboren te zijn op (...) 1995 in Khan Younis te Gaza. U bent een soennitisch moslim. U heeft vier zussen en zeven broers waarvan S. (...) en Y. (...) overleden zijn. U bent gehuwd met A. S'. (...) R S (CG (...) en OV (...)) en heeft twee dochters, waarvan A. S". (...) (N.N. (...)), geboren in Gaza die op de bijlage 26 van uw echtgenote staat en A. A. (...) (N.N. (...)) die in België geboren werd en de Belgische nationaliteit bezit.

U volgde in Gaza onderwijs tot het vijfde middelbaar, dit tot in 2010 of 2011. Toen u uw middelbaar onderwijs niet verder kon zetten door de moeilijke situatie in Gaza, hielp u uw familie financieel door van 2011 tot 2021 periodiek in de landbouw en de bouwsector te werken. U teelde groenten en fruit en was in de bouwsector actief als assistent van uw overste. Toen u ongeveer vier jaar oud was kreeg u, toen u aan het spelen was,

een ijzeren staaf in uw rechtershoek. U werd hiervoor twee of drie keer in Gaza geopereerd. In 2019 verliet u Gaza voor de eerste keer. U reisde naar Turkije af om er voor uw oog behandeld te worden. Omdat de kosten voor een oogonderzoek in Turkije te hoog waren, keerde u onverrichterzake naar Gaza terug.

Omwille van de onveilige oorlogssituatie en de moeilijke leefomstandigheden in uw geboortestreek besloot u om samen met uw vrouw S'. (...) en dochter S". (...) in 2021 definitief uit Gaza te vertrekken. Nadat u via een lokaal reisbureau en het Tanseeq-systeem uw reis geregeld had, slaagden jullie erin om - na een aantal initiële mislukte pogingen - de Egyptische grens over te steken in maart 2021. Na een periode in Egypte bij kennissen verbleven te hebben, vlogen jullie naar Turkije waar jullie ongeveer negen maanden samenwoonden. Bij uw aankomst in Turkije woonden jullie eerst met andere personen in Istanbul samen waarna u erin slaagde om voor u en uw gezin een huis te huren. In Turkije werkte u eerst ongeveer vijf maanden in de handelssector als assistent voor importen exportbedrijven. Daarna ging u ongeveer twee maanden in een restaurant aan de slag. In december 2021 besloot u om Turkije alleen te verlaten en per boot de Middellandse Zee over te steken. Uw vrouw en uw dochter S". (...) bleven voorlopig achter bij haar ouders en haar jongere broer die eveneens naar Turkije afgereisd waren.

Bij uw aankomst in Griekenland op het eiland Xios probeerden lokale Griekse politieagenten u tevergeefs aan te houden. Nadat u erin slaagde zich aan te melden in een asielcentrum te Xios diende u er op 3 december 2021 uw aanvraag voor internationale bescherming in. Op 13 december 2021 werd u in Griekenland als vluchteling in Griekenland. In uw asielcentrum te Xios kreeg u pijnstillers voor uw rechtershoek toegediend. Nadat u ongeveer drie maanden in uw opvangcentrum in Xios verbleven had, werd u gevraagd dit te verlaten. U vertrok naar het centrum van Xios waar u drie dagen op straat sliep. U stuurde tevergeefs naar de Griekse overheid en naar een humanitaire organisatie een mail om onderdak te vinden, waarop u echter geen antwoord ontving.

Nadat u uw Griekse verblijfskaart ontvangen had, reisde u naar Athene door. In Athene probeerde u werk te zoeken in een interimkantoor maar slaagde hier niet in omdat u de Griekse taal niet sprak. Na uw erkenning ging u éénmalig in Athene naar een lokaal ziekenhuis waar u pijnstillers voor uw oog kreeg. Door uw levensomstandigheden in Griekenland zou u stress ondervonden hebben waardoor u enige huiduitslag ontwikkelde. In Athene ondervond u een zekere discriminatie door een lokale politieagent toen hij uw identiteitsdocumenten wilde controleren. Daarnaast werden in Athene uw telefoon, geld en een aantal persoonlijke zaken gestolen toen u de eerste twee dagen bij een zekere Abu (...) in een jeugdhostel sliep. U werd hierna door twee onbekenden - waarvan u vermoedt dat zij tot de Albanese maffia behoren en met de diefstal te maken hadden - geadviseerd om de diefstal uit uw hoofd te zetten. Toen u probeerde de voornoemde diefstal bij een lokaal politiekantoor aan te geven werd u door de aanwezige receptionist onverrichterzake weggestuurd.

Vervolgens reisde u naar Burtuqalos door waar u gedurende acht dagen werk en onderdak op een sinaasappelboerderij vond. Hierna keerde u naar Athene terug, om de volgende dag naar Thessaloniki door te reizen waar u uw Grieks paspoort ophaalde. Ongeveer twee à drie weken na de ontvangst van uw Griekse verblijfsdocumenten, besloot u om Griekenland te verlaten. Bij uw vertrek op de luchthaven kwam u te weten dat het lokale reisbureau waar u uw vliegtuigticket had gekocht u opgelicht had waardoor u niet kon vertrekken. Toen u hierover in de luchthaven ophef maakte, werd u door lokale politieagenten naar buiten begeleid. Nadat u erin slaagde een nieuw vliegtuigticket te kopen, vloog u in maart 2021 met uw neef O. A. (...) van Griekenland naar Duitsland waar u een aanvraag om internationale bescherming indiende bij de desbetreffende asielinstellingen.

In Duitsland verbleef u in een asielcentrum en werkte u ongeveer negen maanden als schoonmaker bij een bedrijf. Na het indienen van uw asielaanvraag in Duitsland besloten uw vrouw en uw dochter S". (...) Turkije in april 2023 te verlaten. Nadat zij bij hun aankomst in Griekenland te Samos een asielaanvraag indienden werden zij vervolgens op 7 juni 2023 erkend als vluchtelingen in Griekenland. Ongeveer één week nadat zij hun Griekse verblijfsdocumenten gekregen hadden, reisden uw vrouw en dochter S". (...) naar Duitsland af om u er te vergezellen. In Duitsland dienden uw vrouw S'. (...) en uw dochter S". (...) eveneens een asielaanvraag in bij de desbetreffende asielinstellingen. Er werd door de Duitse asielinstellingen een weigeringsbeslissing genomen in hoofde van u, uw vrouw en uw dochter S". (...) vanwege jullie verblijfsstatus in Griekenland. Hierna reisde u met uw vrouw en dochter S". (...) op 7 januari 2024 naar België waarna u, uw vrouw S'. (...) en uw dochter S". (...) op 8 januari 2024 hier in België een verzoek voor internationale bescherming indienden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Uw jongste dochter A. (...) werd na jullie aankomst hier in België geboren op (...) 2024 en kreeg de Belgische nationaliteit toegekend.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: De eerste pagina van uw Palestijnse identiteitskaart (kopie), uw Palestijns paspoort (kopie), uw Palestijnse identiteitskaart (kopie), uw geboorteakte (kopie), uw huwelijksakte en uw huwelijksregistratie met de vertaling en de legalisaties (kopieën), foto's van uw huis in Gaza (kopieën), foto's van uw familieleden in Gaza (kopieën), een foto van de enveloppe waarin u documenten toegestuurd kreeg (kopie), de weigeringsbeslissing uit Duitsland en de uitwijzing (kopieën), een medisch document over uw oog uit Gaza uit 2020 (kopie), de attestering van de nummers van de Palestijnse identiteitskaarten en paspoorten van u en uw vrouw door de Palestijnse delegatie in Brussel (kopieën), uw arbeidscontract uit België (kopie), bewijzen van steun en onderwijs door UNRWA van uw echtgenote S'. (...) (kopieën), een attest over de geboorte van uw dochter A. (...) in België en uw gezinssamenstelling (kopieën), de oranjeverblijfskaarten van uw vrouw S'.

(...) en uw dochter S". (...) (kopieën), de Belgische identiteitskaart van uw dochter A. (...) en haar paspoort (kopieën), documenten van de Jordaanse ambassade om te bewijzen dat u en uw vrouw over de Palestijnse nationaliteit beschikken (kopieën), de Palestijnse paspoorten van uw vrouw en uw dochter S". (...) (kopieën), medische verslagen van uw vrouw uit België en Duitsland (kopieën), onderwijsattesten van uw vrouw S'. (...) uit Gaza (kopieën), de Griekse paspoorten en verblijfskaarten van u, uw vrouw S. (...) en uw dochter S". (...) (kopieën), Palestijnse vertreklijsten (kopieën), uw Belgische loonfiches (kopieën), uw huurcontract uit België en bewijs van betalingen van uw huur (kopieën) en de medische contactverslagen van u en uw vrouw S'. (...) van uw asielcentrum in België (kopieën).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit voldoende bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Vooreerst werden er bij DVZ geen procedurele noden in uw hoofde vastgesteld, noch haalde u deze zelf aan (DVZ, Vragenlijst Bijzondere Procedurele Noden, d.d. 27 februari 2024). Volgens uw verklaringen zou u last ondervinden van enige medische - fysieke en mentale - problemen. Sinds u op vierjarige leeftijd bij een ongeluk een staaf in uw rechteroog kreeg zou last van uw oog ondervinden en een zeker verminderd zicht hebben. In Gaza zou u voor voornoemde oogproblematiek twee of drie keer geopereerd zijn (CGVS p.26 en document 10). Sinds uw aankomst in België zou u hier ook voor uw rechteroog medisch zorg hebben gekregen (CGVS p.28).

Er dient opgemerkt te worden dat hoewel u algemene verslagen over uw eventuele medische problemen na uw persoonlijk onderhoud aan het CGVS indient, dit louter gaat om administratieve verslagen van uw centrum over de consultaties die u er onderging (document 28). In verband met uw oogproblematiek wordt in deze administratieve verslagen vermeld dat u na een controle door een algemene arts in maart 2024 - aan wie u meldde dat u hoofdpijn en een tranend oog had - doorgestuurd werd naar een oogspecialist in juli 2024. Deze laatste arts zou u een oculaire gel en een hylo-gel voor uw oog voorgeschreven hebben (document 28). Het CGVS ontving echter geen medische attesten van voornoemde consultaties bij deze oftalmoloog zelf, noch over mogelijke daaropvolgende consultaties, waardoor u het CGVS geen volledig zicht biedt over de effectieve diagnose van uw oogproblematiek en de eventuele behandelingen die u hiervoor reeds in België onderging. Daarnaast zou u - nadat u het mentaal moeilijk kreeg door de levensomstandigheden in Griekenland een zekere huidirritatie ontwikkeld hebben. Voor voornoemde huidirritatie zou u éénmalig in uw Belgisch asielcentrum behandeld geweest zijn (CGVS p.28). Over deze eventuele mentale problemen en huidproblematiek werden echter evenmin enige medische attesten van enige specialisten neergelegd. Hoewel u gevraagd werd de nodige medische attesten over uw fysieke en mentale problemen in te dienen - dit ten laatste 14 dagen na uw persoonlijk onderhoud (CGVS p.29), mocht het CGVS - buiten de voornoemde algemene administratieve verslagen van uw centrum - tot op heden geen bijkomende informatie over persoonlijke medische problematiek ontvangen. Ook uw verklaringen dat u vanwege uw voornoemde oogproblematiek een operatie aan uw netvlies of een hoornvliestransplantatie zou moeten ondergaan (CGVS p.26 en DVZ, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland, d.d. 27 februari 2025), staat u nergens met enige Belgische medische bewijsstukken.

Uit voorgaande elementen kan bovendien geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de standaardprocedure deel te nemen. Uit uw persoonlijk onderhoud komt verder naar voren dat uw eventuele medische problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen. Toen u aan het begin van het onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoe het met u ging, antwoordde u dat het goed met u ging en dat het geen probleem voor u was om uw interview af te leggen (CGVS p.3). U was ook in staat om uw persoonlijk onderhoud goed af te leggen en coherent antwoord te geven op de vragen die u gesteld werden. Daarnaast kreeg u de mogelijkheid om naast de reguliere pauzes tijdens uw persoonlijk onderhoud nog bijkomende pauzes in te lassen (CGVS p.2), wat u echter nooit deed. In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 27 februari 2024, punt 23; CGVS p.16, CEDOCA Aanvraag Derde landen, (...), d.d. 13 juni 2025, EURODAC-HIT, d.d. 8 en 9 januari 2024; DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 27 februari 2024, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist. U werd in Griekenland erkend als vluchteling op 13 december 2021. Meer nog, door uw verkregen verblijfsstatus in Griekenland werd u door de Duitse asielinstanties een weigeringsbeslissing toegekend (Documenten 8 en 9; CGVS p.18-19; DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 27 februari 2024, punt 23, 25 en 28).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de

Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten, zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, zie *Ibid.*, Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92”.

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” tweewegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaanondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten, zie “*Ibid.*, Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97”.

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken, zie: Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door

AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf, Country Report : Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegear.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat zowel u, uw echtgenote A. S'. (...) R S (CG (...)) als uw dochter A. S". (...) (N.N. (...)) die op haar bijlage 26 staat elk over een Grieks paspoort en een Griekse verblijfskaart (ADET) beschikken. U zou echter de Griekse verblijfsdocumenten van u en uw gezinsleden in Duitsland vernietigd hebben toen jullie daar een weigeringsbeslissing ontvingen (Document 23 en DVZ, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland, d.d. 27 februari 2024 en CGVS p.6-7). Hoewel u verklaart dat de Griekse verblijfsdocumenten van u en uw gezin intussen verlopen zijn, blijkt dit niet te kloppen. Zo zijn enkel uw Griekse verblijfsdocumenten verlopen gezien u reeds op 13 december 2021 in Griekenland als vluchteling erkend werd. De Griekse verblijfskaarten van uw vrouw S'. (...) en uw dochter S". (...) zijn nog steeds geldig, dit tot 7 juni 2026 en hun Griekse reispaspoorten zijn - gezien de geldigheidsduur van vijf jaar - nog tot 23 juli 2028 geldig (Document 23). Bovendien benadrukt u opvallend genoeg dat u nooit bij enige politie meldde dat jullie Griekse documenten intussen verloren zijn en ondernamen u of uw vrouw nooit enige inspanningen om een duplicaat van uw Griekse verblijfsdocumenten te bekomen (CGVS p.6-7), wat benadrukt dat het nooit jullie bedoeling was om daadwerkelijk met jullie gezin een leven in Griekenland op te bouwen.

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET

immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET), zie Refugee Info Greece: How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de

Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport "the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Zie: Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd, zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>. Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor

een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid: <https://www.amka.gr/faq.html> die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de A.M.K.A. te activeren, maar het A.M.K.A.-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>. Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland; zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/livingin-greece/access-to-healthcare/>; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog

die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of –centra, zie UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U vreest bij uw terugkeer naar Griekenland geen algemene goede levensomstandigheden te vinden op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs. U vreest in Griekenland geen adequate gezondheidszorg zou kunnen krijgen voor uw mogelijke medische problematiek (CGVS p.16-17).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, integratie, onderwijs en sociale bijstand voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw slechte behandeling door de kustwacht en de grenspolitie bij uw aankomst in Xios gebeurde (CGVS p.17 en p.20) voordat u als vluchteling erkend werd. Daarnaast viel u volgens uw verklaringen na uw erkenning als vluchteling een zekere discriminatie ten deel door lokale politieagenten toen u - nadat u door Albanese criminelen bestolen werd - in een lokaal politiekantoor geen klacht tegen voornoemde diefstal kon indienen en u tijdens een ander incident onrecht langdurig tijdens een identiteitscontrole in Athene gefouilleerd werd. Tenslotte zou u vlak voor uw vertrek naar Duitsland door een lokaal Grieks reisbureau opgelicht geweest zijn en door lokale politieagenten uit de luchthaven begeleid zijn toen u zich hierover druk maakte (CGVS p.22-24). Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat u ooit enige andere doelgerichte pogingen ondernam om tegen voornoemde incidenten of effectief enige klacht bij de Griekse autoriteiten in te dienen. Bovendien kan het niet overtuigen dat u door een beperkt aantal incidenten met enkele lokale Griekse politieagenten alle Griekse ordehandhavers over dezelfde kam zou scheren. Tenslotte moet opgemerkt worden dat uw verklaring dat u in Griekenland het slachtoffer van een zekere discriminatie en diefstal was, zich louter beperkt tot beweringen die u niet staft met enig begin van bewijs. Bovendien kunnen deze feiten niet aangemerkt worden als een onmenselijke of vernederende behandeling en voldoen bijgevolg niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie, noch dat u in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, en u niet in staat zou stellen om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe amper stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u nadat u erkend werd als vluchteling op adequate wijze hulp bij de Griekse overheid of andere organisaties zocht wat betreft uw problemen inzake huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg in Griekenland (CGVS p.17-27). Voorts blijkt uit verklaringen duidelijk dat het nooit uw intentie was om Griekenland een permanent leven op te bouwen.

- Wat betreft uw huisvesting in Griekenland blijkt vooreerst dat u weldegelijk in staat was om na uw erkenning in Griekenland onderdak te vinden en voor de periodes dat dit niet zo was een tijdelijke oplossing te vinden. Zo slaagde u erin om na uw vertrek uit uw opvangcentrum in Xios in Athene eerst twee dagen bij een zekere Abu (...) in een jeugdhostel te verblijven en in Burtuqalos een week bij uw werkgever op een sinaasappelboerderij te overnachten (CGVS p.21-22). U reisde hierna verder naar Thessaloniki om er uw Grieks paspoort op te halen en ongeveer twee weken of drie weken later naar België te vliegen (CGVS p.16). Nergens uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u enige doelgerichte pogingen ondernam om in Griekenland permanent onderdak te zoeken. U zou twee keer een mail gestuurd hebben - één keer naar een humanitaire organisatie en één keer naar de Griekse overheid - in een poging om onderdak te zoeken. Dat u na amper twee tevergeefse pogingen geen andere stappen meer ondernam om aan de Griekse overheid of andere humanitaire organisaties hulp te vragen bij uw zoektocht naar permanente huisvesting kan niet overtuigen (CGVS p.24-25). Dit gezien u weldegelijk in staat was om u over andere procedures te informeren en deze op te starten zoals de procedures om uw Griekse verblijfskaart en uw Griekse reispas (Document 23, CGVS p.7 en p.16, CEDOCA Aanvraag Derde Landen, d.d. 13 juni 2025 en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 22 februari 2024) aan te vragen en te verkrijgen.

- Ook wat uw tewerkstelling in Griekenland betreft blijkt dat u in staat was om na uw erkenning werk in Griekenland kon vinden. Na uw erkenning reisde u naar Athene af, waarna u te Burtuqalos één week op een sinaasappelboerderij werkte. U reisde hierna naar Thessaloniki door om er uw Grieks reispaspoort op te halen en vertrok enkele weken later uit Griekenland. Uit niets blijkt echter dat u enige doeltreffende pogingen ondernam om permanent werk in Griekenland te zoeken. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit naar de Griekse overheid stapte om u te helpen in uw zoektocht naar werk, geraakt u niet verder dan uw verklaring dat u, nadat u uit uw opvangcentrum moest vertrekken, niet meer door de Griekse overheid geholpen werd. Ook wanneer u gevraagd wordt of u dan zelf naar enige winkels of bedrijven ging om er werk te vinden, geraakt u niet verder dan dat u zich naar een interimkantoor ging maar er geen job kreeg omdat u de Griekse taal niet machtig was (CGVS p.25). Dat u na uw eerste werkervaring in Griekenland geen enkele doelgerichte pogingen ondernam om ander werk te zoeken en uw leven in Griekenland op te bouwen kan niet overtuigen. Er dient op gewezen te worden dat er nog mogelijkheden voor u bestaan om bij andere werkgevers of in andere sectoren in Griekenland werk te vinden. Meer nog, ergens uit uw verklaringen blijkt dat u na uw eerste werkervaringen in Athene ooit probeerde om op andere locaties in Griekenland werk te zoeken.

- Uit uw verklaringen blijkt verder dat u nooit enige doortastende pogingen in Griekenland ondernam om na uw erkenning adequaat de Griekse taal aan te leren. Dat u nooit een doelgerichte poging deed om de Griekse taal te leren is opmerkelijk, zeker gezien uw bijkomende uitleg dat u een aantal problemen in Griekenland ondervond omdat u de Griekse taal niet kent (CGVS p.25). Uw verklaring dat er in Griekenland geen taalcursussen bestaan en er geen organisaties of faciliteiten bestaan die u hierbij kunnen helpen kan niet overtuigen. U geeft zelfs toe dat u nooit effectief probeerde om zelf Grieks te leren (CGVS p.24). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat zowel de Griekse overheid als diverse NGO's de mogelijkheid bieden om gratis of betalend Griekse taallessen te volgen waaronder in de regio van Athene waar u na uw erkenning als vluchteling verbleef (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Daarnaast kan er immers vanuit gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basisniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen. Het kan niet overtuigen dat u na uw eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderwijs in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben.

- Uit niets van uw verklaringen blijkt verder dat u in Griekenland geen afdoende zorg zou kunnen krijgen voor uw mogelijke medische problemen. Vooreerst komt uit uw verklaringen naar voren dat u voor uw oogproblematiek weldegelijk in Griekenland twee keer - zowel in uw asielcentrum als in een lokaal ziekenhuis - medische zorg en pijnstillers kreeg. Uw uitleg dat u hierna nooit meer naar een ander ziekenhuis of dokter toestapte omdat u geen medische ziekteverzekering in Griekenland hebt, kan niet overtuigen.

Het biedt geen logica dat, indien u niet tevreden was over de behandeling van uw oog door deze initiële Griekse hulpverleners, u geen verdere pogingen ondernam om in een ander ziekenhuis of bij een andere arts medische hulp te zoeken. Daarnaast zocht u ook voor uw eventuele mentale problematiek en uw huiduitslag opmerkelijk genoeg nooit enige hulp van een arts of psycholoog in Griekenland (CGVS p.27). Meer nog, uit niets blijkt dat u enige moeite deed om in Griekenland uw AMKA aan te maken (CGVS p.9, zie supra en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 14 oktober 2024) wat niet kan overtuigen gezien u wel in staat was andere procedures zoals het aanvragen van uw Griekse verblijfsdocumenten op te starten en te vervullen (Document 23, CGVS p.6 en CEDOCA Aanvraag Derde Landen, d.d. 19 november 2024). Uw uitleg dat niemand u in Griekenland ooit vertelde welke stappen u moest nemen om een AMKA aan te maken (CGVS p.27) overtuigt bijgevolg niet. Ook uw bijkomende verklaring dat u mogelijks nood heeft aan een operatie aan uw netvlies of een hoornvliestransplantatie en hiervoor niet in Griekenland terecht kan, is niet geloofwaardig (CGVS p.26 en DVZ, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland, d.d. 27 februari 2024). Vooreerst staft u voornoemde noodzakelijkheid van deze operatie nergens met enige Belgische medische

documenten. Zelfs indien u hier effectief nood aan zou hebben, moet benadrukt worden dat deze voornoemde operatie ook probleemloos in diverse ziekenhuizen in Griekenland uitgevoerd kan worden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Echter uit uw verklaringen blijkt niet dat u zich hierover in Griekenland terdege informeerde.

Er kan voorts uit uw verklaringen niet afgeleid worden dat er uit uw eventuele medische aandoeningen een dusdanige bijzondere kwetsbaarheid voortvloeit. Zelfs indien er andere indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zouden zijn, doet dit hieraan géén afbreuk aangezien u in uw verklaringen niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikel 3 van het EVRM. Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u omwille van enige fysieke of psychologische problemen niet in Griekenland zou kunnen werken of er geen beroep zou kunnen doen op de sociale bijstand en gezondheidszorg.

Bovendien moet opgemerkt worden dat u uw problemen in Griekenland op anderen afschuift terwijl u juist zelf de nodige stappen dient te ondernemen. U blijft tijdens uw persoonlijk onderhoud enkel herhalen dat u - nadat u uw opvangcentrum in Xios moest verlaten - niet door de Griekse overheid geholpen werd maar zelf uw plan moest trekken. Het roept echter vragen op dat u zelf amper enige doelgerichte acties ondernam om uw problemen in Griekenland op te lossen. Uit niets van uw verklaringen komt naar voren dat u zich zelf terdege informeerde over de hulp die de Griekse overheid of humanitaire organisaties in Griekenland op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, financiële ondersteuning of gezondheidszorg kunnen bieden (CGVS p.7-11), wat niet kan overtuigen.

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien. U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u zelfredzaam bent.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u in Gaza een afdoende scholingsgraad genoot en dat u daarnaast in Griekenland en België ook een zekere werkervaring opgebouwd heeft. Zo volgde u in Gaza onderwijs tot het vijfde middelbaar en werkte u er nadien in periodieke periodes tussen 2011 en 2021 in de landbouw en in de bouwsector (CGVS p.11). Daarnaast werkte u tijdens de twee jaar dat u in Turkije woonde ongeveer vijf maanden voor import- en exportbedrijven en twee maanden in de horeca (CGVS p.15). Daarnaast was u in staat om in Griekenland gedurende een week in de sinaasappelteelt te werken (CGVS p.21-22). Verder bent u in België al vier maanden bij Post NL aan de slag (CGVS p.5), dit hoewel u slechts een beetje Engels spreekt en nog geen talencursus Nederlands volgde (CGVS p.4). U was zelfredzaam genoeg om uw asielen centrum in België te verlaten en om hier samen met uw gezin een woning te huren (CGVS p.4). Uw verklaringen wijzen er op dat u zelfredzaam bent en in staat bent om in uw levensonderhoud te voorzien.

- Voorts was u in staat om zelf uw reis naar Europa te organiseren. Zo was u in staat om van Gaza naar Egypte te reizen en uw verdere reis naar Turkije, Griekenland en Duitsland vervolgens naar België te regelen en te betalen (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 27 februari 2024, punt 33 en CGVS p.12-17). U verklaart daarnaast dat u ook in de twee jaar dat u in Griekenland woonde in staat was om een huis voor u en uw gezin te huren (CGVS p.15). Daarnaast had u voor uw reis en uw verblijf in voornoemde landen naast uw eigen middelen (CGVS p.13 en p.15) ook bijkomende financiële steun via uw schoonvader (CGVS p.13, p.19 en p.23). Dat u weldegelijk financieel in staat was om uw vliegtickets van Egypte naar Turkije en van Griekenland naar Duitsland als uw verblijf in alle landen waar u verbleef te betalen, maar er niet in zou geslaagd zijn om uw verblijf in Griekenland verder te bekostigen, doet grondig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- U slaagde er verder in om in Griekenland als erkend vluchteling zonder problemen de nodige procedures te doorlopen en uw officiële Griekse verblijfsdocumenten aan te maken zoals uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfsvergunning aan te vragen (Document 23, CGVS p.7 en p.16 en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 27 februari 2024 en CEDOCA, Aanvraag Derde Landen, d.d. 13 juni 2025). Deze elementen tonen aan dat u - mits enige inspanning - in staat bent om officiële procedures te doorlopen. Er kan dus van uitgaan kan worden dat u ook andere procedures bij de Griekse overheid of bij andere hulporganisaties kan doorlopen om ondersteuning op onder andere vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen.

- Voorts beschikt over eigen en bijkomende ondersteunende middelen. Zo was u in staat om uw reis en uw verblijf in meerdere landen te bekostigen (zie supra). Dat u hiertoe niet in staat zou geweest zijn in Griekenland kan bijgevolg niet overtuigen. Meer nog, u heeft een zeker netwerk - zo staat u nog in contact met uw familieleden en vrienden (CGVS p.9-10, p.13, p.19 en p.23) - wat verder getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Uit uw verklaringen blijkt dat het tot uw mogelijkheden behoort om zelf financieel redzaam te zijn. Er kan van uit gegaan worden dat dit voor u - gezien uw scholing en uw eerdere werkervaring (zie supra) - tot uw mogelijkheden behoort. Er kan aldus worden aangenomen dat u zelfredzaam bent en ook in staat bent om in Griekenland te werken, zeker indien u hiervoor de nodige inspanningen levert, waaronder het aanleren van de Griekse taal.

Hoewel niet ontkend wordt dat het opbouwen van een toekomst buiten uw land van herkomst geen sinecure is, getuigt uw houding tijdens uw verblijf in Griekenland evenmin van een oprechte intentie om een duurzame toekomst in Griekenland uit te bouwen en uw rechten er te doen gelden. Dat u nooit effectief probeerde om zich in Griekenland te vestigen en er een toekomst uit te bouwen blijkt uit uw verklaringen.

- Er dient te worden opgemerkt dat u ongeveer drie maanden na uw erkenning als vluchteling Griekenland reeds verliet. U werd op 13 december 2021 als vluchteling in Griekenland erkend en verliet Griekenland reeds in maart 2022 om naar Duitsland door te reizen (CGVS p.16, Verklaring DVZ, d.d. 27 februari 2024, punt 23; CEDOCA Aanvraag Derde landen, d.d. 13 juni 2025, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om in Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en uw rechten te doen gelden. Dat u na een periode van iets minder dan vier maanden - van uw aankomst tot uw vertrek uit Griekenland - en amper enige inspanningen van uwentwege besloot dat het onmogelijk is om een toekomst uit te bouwen in Griekenland kan niet overtuigen. Dat u op deze wijze nalatend bent valt op. Bovendien blijkt uit niets van uw verklaringen dat u enige pogingen gedaan heeft om als erkend vluchteling eventueel extra ondersteuning van de Griekse overheid op financieel vlak te verkrijgen, hoewel deze mogelijkheden in Griekenland bestaan (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegt ter staving van uw dossier kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Zo bieden de kopieën van uw Palestijnse identiteitskaart, de eerste pagina van uw Palestijnse paspoort en uw geboorteakte (documenten 1, 2 en 4) een indicatie van uw identiteit en nationaliteit net zoals de Palestijnse paspoorten van uw vrouw S'. (...) en uw dochter S". (...) deze van hen weergeven (document 18) wat hier niet per definitie ter discussie staat. Volledigheidshalve wijzen ook de attesten van de Jordaanse ambassade op voornoemde (document 17). Daarnaast geven uw huwelijksakte en huwelijksregistratie en het document van uw gezinssamenstelling een inzicht in uw familiale situatie (documenten 5 en 14). Verder bieden de foto's van uw familieleden en uw huis in Gaza, de UNRWA-bewijzen van uw vrouw S'. (...), haar universiteitsdiploma uit Gaza en de Palestijnse vertreklijsten (document 7,8, 13, 17, 21, 24 en 25) een indicatie van de leefsituatie, activiteiten en status van uzelf en uw familieleden in Gaza. Voorts geven de Belgische identiteitskaart en het paspoort van uw dochter A. (...) en haar geboorteakte (documenten 16 en 14) een indicatie van haar eigen nationaliteit en verblijfsstatus in België. Tenslotte bieden de oranje verblijfskaarten van uw echtgenote S'. (...) en uw dochter S". (...), uw Belgisch arbeidscontract en loonfiches, jullie huurovereenkomst en de overschrijvingen voor jullie huur inzicht op de verblijfsstatus en de activiteiten van u en uw gezinsleden in België (documenten 12, 15, 26 en 27).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, S'. A., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en verklaart u geboren te zijn op (...) 1996 in Khan Younis te Gaza. U bent een soennitisch moslima. U heeft drie broers. U bent gehuwd met A. S. (...) A H (CG (...) en OV (...)) en heeft twee dochters, waarvan A. S". (...) (N.N. (...)) in Gaza geboren is en op uw bijlage 26 staat en A. A. (...) (N.N. (...)) in België geboren werd en de Belgische nationaliteit heeft.

Nadat u in Gaza uw middelbaar onderwijs vervolgde volgde u er ongeveer vier jaar universitaire studies medisch management die u in 2018 afrondde. Na uw hogere studies ging u eerst ongeveer drie tot vier maanden als stagiair en vrijwilliger aan de slag in enkele Europese ziekenhuizen te Gaza. Sinds uw kinderjaren zou u enige last van anemie ondervinden. U ontving voor uw huwelijk de nodige medische ondersteuning via UNRWA in Gaza. Nadat u in 2017 met uw echtgenoot A. S. (...) A H (CGVS (...)) huwde, deed u gedurende ongeveer één jaar betaald administratief werk in de gynaecoloogpraktijk van uw oom. Daarnaast verkocht u als bijverdienste tegen symbolische prijzen zoetigheden die u zelf bereidde en waarvoor u zelf online reclame maakte.

Omwille van de onveilige oorlogssituatie en de moeilijke leefomstandigheden in uw geboortestreek besloot u om samen met uw echtgenoot S. (...) en uw dochter S". (...) in 2021 definitief uit Gaza te vertrekken. Nadat jullie via een lokaal reisbureau en het Tanseeq-systeem jullie reis geregeld hadden, mislukten jullie initiële pogingen om de Egyptische grens over te steken. Jullie besloten hierop om uw dochter S". (...) bij uw ouders in Gaza achter te laten. Hierna vertrok u in maart 2021 enkel met uw man S. (...) uit Gaza. Na ongeveer twee weken in Egypte in het huis van de broer van uw man te hebben verbleven, vloog u hierna met uw echtgenoot naar Turkije waar jullie ongeveer negen maanden samenwoonden. Na eerst een tijdje bij andere personen in Istanbul gewoond te hebben, slaagden jullie erin om in Turkije een huis voor jullie gezin te huren.

Jullie werden in Turkije vervoegd door uw vader, uw dochter S". (...), uw moeder en uw jongste broer die zich bij jullie voegden. Tijdens jullie verblijf in Turkije was uw man S. (...) eerst ongeveer vijf maanden in de handelssector als assistent voor import- en exportbedrijven tewerkgesteld, waarna hij ongeveer twee maanden in een restaurant aan de slag ging. U was in Turkije periodiek tewerkgesteld bij een reisbureau waarbij u vluchten voor andere Palestijnen boekte. In december 2021 besloot uw man om Turkije alleen te verlaten en per boot de Middellandse Zee over te steken. U en uw dochter S". (...) bleven bij zijn vertrek bij uw familieleden in Turkije wonen. Dit omdat uw man zou proberen om jullie via gezinshereniging over te brengen.

Bij de aankomst van uw man S. (...) in Griekenland op het eiland Xios in december 2021 probeerden lokale Griekse politieagenten uw man bij zijn aankomst tevergeefs aan te houden. Nadat hij erin slaagde om zich in het asielcentrum te Xios aan te melden, diende hij er zijn aanvraag om internationale bescherming op 3 december 2021 in. Op 13 december 2021 werd uw echtgenoot S. (...) als vluchteling in Griekenland erkend. Hij kreeg in zijn asielcentrum te Xios voor de pijn aan zijn rechteroog pijnstillers toegediend. Nadat hij ongeveer drie maanden in zijn opvangcentrum in Xios verbleven had en hij erkend werd, werd hem gevraagd zijn opvangplaats te verlaten. Uw man vertrok vervolgens naar het centrum van Xios waar hij drie dagen op straat sliep. Hij stuurde tevergeefs twee mails naar een humanitaire organisatie en naar de Griekse overheid om hulp bij onderdak te vragen. Nadat uw echtgenoot S. (...) zijn Griekse verblijfskaart ontving, reisde hij naar Athene door.

In Athene probeerde hij bij een interimkantoor tevergeefs werk te vinden maar werd geweigerd omdat hij de Griekse taal niet sprak. Na zijn erkenning ging uw man ook éénmalig naar een lokaal ziekenhuis waar hij pijnstillers voor zijn oog kreeg. Door de levensomstandigheden in Griekenland zou uw man stress ondervonden hebben en een zekere huiduitslag ontwikkeld hebben. Hiervoor zocht hij in Griekenland echter nooit enige medische hulp.

In Athene ondervond uw echtgenoot S. (...) voorts enige discriminatie toen een lokale politieagent zijn identiteitsdocumenten wilde controleren. Ook werden - toen hij in de eerste dagen in Athene in een jeugdhostel verbleef - zijn telefoon, geld en een aantal persoonlijke zaken gestolen. Na de diefstal werd hij door twee onbekenden - waarvan hij vermoedt dat deze tot de Albanese mafia behoren en met de diefstal te maken hadden - geadviseerd om de diefstal te vergeten. Uw echtgenoot probeerde nog om de voornoemde diefstal bij een lokaal politiekantoor aan te geven maar werd door de aanwezige receptionist onverrichterzake weggestuurd.

U man reisde voorts naar Burtuqalos waar hij gedurende acht dagen werk en onderdak op een sinaasappelboerderij vond. Bij zijn terugkeer in Athene, besloot hij om de volgende dag naar Thessaloniki door te reizen waar hij zijn Grieks paspoort ophaalde. Ongeveer twee à drie weken na de ontvangst van zijn Griekse verblijfsdocumenten, besloot uw man Griekenland te verlaten. Bij zijn eerste poging bleek echter op de luchthaven dat hij door een lokaal reisbureau opgelicht was, waardoor hij niet kon vertrekken. Toen hij hierover ophef maakte werd hij door lokale politieagenten uit de luchthaven naar buiten begeleid. Nadat uw man een nieuw vliegtuigticket had gekocht, vloog hij in maart 2022 met zijn neef O. A. (...) van Griekenland naar Duitsland waar hij een aanvraag voor internationale bescherming indiende bij de desbetreffende asieldiensten. In Duitsland verbleef uw echtgenoot in een asielcentrum en werkte hij ongeveer negen maanden als schoonmaker bij een bedrijf.

Na zijn aankomst en asielaanvraag in Duitsland besloten u en uw dochter S". (...) in april 2023 Turkije per boot te verlaten. Bij jullie aankomst in Griekenland te Mytilini trachtte de Griekse kustwacht de boot waarin jullie zaten te laten zinken. U werd bij uw aankomst door Griekse politieagenten gefouilleerd en lichamelijk betast. Daarnaast werden bij aankomst ook uw gsm en zo een 50 dollar van u afgenomen en werden jullie zo een 15 dagen vastgehouden. Nadat u en uw dochter S". (...) zich in een opvangcentrum te Mytilini aangemeld hadden, dienden jullie er een aanvraag om internationale bescherming in op 2 mei 2023. In het opvangcentrum van Mytilini moesten jullie in tenten verblijven wat niet afdoende was en kregen jullie slechts basis medische hulp toegewezen. Nadat u en uw dochter S". (...) ongeveer drie maanden in het opvangcentrum te Mytilini verbleven hadden, werden jullie op 7 juni 2023 in Griekenland als vluchtelingen erkend. U en S". (...) vertrokken hierna naar Thessaloniki waar jullie enkele dagen bij een vriendin verbleven en er jullie Griekse verblijfsdocumenten ophaalden. Ongeveer één week nadat jullie jullie Griekse verblijfsdocumenten, namelijk jullie Griekse paspoorten en jullie Griekse verblijfskaarten in handen kregen, keerden u en uw dochter S". (...) naar Athene terug vanwaar jullie in juli 2023 naar Duitsland vlogen om zich bij uw man te voegen. Na uw erkenning in Griekenland zou u onvoldoende medische zorg voor uw medische - fysieke en mentale problemen - ontvangen hebben. U ging in Griekenland echter nooit naar een dokter of psycholoog om u hiervoor te laten behandelen.

Bij uw aankomst in Duitsland dienden u en uw dochter S". (...) een asielaanvraag in bij de desbetreffende asielinstanties. U kreeg er ook de nodige medische zorg voor uw anemie en uw zwangerschap. Zowel in hoofde van uw man, uzelf en uw dochter S". (...) werd er door de Duitse asielinstanties een weigeringsbeslissing genomen omwille van jullie verblijfsstatus in Griekenland. Tenslotte reisde u met uw man S. (...) en dochter S". (...) op 7 januari 2024 van Duitsland naar België waarna u, uw dochter S". (...) op uw bijlage 26, op 8 januari 2024 in België een verzoek om internationale bescherming indienden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U werd in België verder begeleid voor uw anemie en uw zwangerschap.

Tenslotte werd uw jongste dochter A. (...) in België geboren op (...) 2024. Zij verkreeg de Belgische nationaliteit.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: De Palestijnse identiteitskaart (kopie) en het Palestijns paspoort van uw man (kopie), zijn geboorteakte (kopie), jullie huwelijksakte en huwelijksregistratie met de vertaling en de legalisatie (kopieën), foto's van jullie huis in Gaza (kopieën), foto's van familieleden van uw man in Gaza (kopieën), een foto van de enveloppe waarin jullie documenten toegestuurd kregen (kopie), de weigeringsbeslissing uit Duitsland en de uitwijzing (kopieën), een medisch document over het oog van uw man uit Gaza van 2020 (kopie), de attestering van de nummers van jullie Palestijnse identiteitskaarten en paspoorten door de Palestijnse delegatie in Brussel (kopie), het arbeidscontract van uw man uit België (kopie), UNRWA documenten inzake steun die uzelf kreeg in Gaza (kopie), een Belgisch attest over de geboorte van uw dochter A. (...) in België en uw gezinssamenstelling (kopieën), de Belgische oranjeverblijfskaarten van uzelf en uw dochter S". (...) (kopieën), de Belgische identiteitskaart van uw dochter A. (...) en haar paspoort (kopieën), documenten van de Jordaanse ambassade om te bewijzen om de Palestijnse nationaliteit van u en uw man te bewijzen (kopieën), de Palestijnse paspoorten van u en uw dochter S". (...) (kopieën), uw medische documenten uit Duitsland en België (kopieën), uw onderwijsattesten uit Gaza (kopieën), de Griekse paspoorten en identiteitskaarten van uzelf, uw man en uw dochter S". (...) (kopieën), Palestijnse vertreklijsten (kopieën), de Belgische loonfiches van uw man (kopieën), jullie Belgische huurovereenkomst en bewijzen van betaling (kopieën) en de medische contactverslagen van uzelf en uw man uit uw Belgisch asielcentrum (kopieën).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Volgens uw verklaringen zou u last ondervinden van enige medische - fysieke en mentale - problemen. U zou sinds uw kinderjaren in Gaza enige last van anemie hebben (CGVS p.20). Daarnaast zou u in Gaza een buikoperatie ondergaan hebben, vermoedelijk aan uw pancreas waardoor u een litteken heeft op uw buik (CGVS p.21). In Griekenland zou u voor uw anemie pijnstillers en ijzertabletten gekregen hebben (CGVS p.21). Voorts zou u zich in Duitsland tijdens uw tweede zwangerschap en door de anemie flauw gevoeld hebben en hoofdpijn- gekregen hebben. Uit uw medische onderzoeken in Duitsland bleek dat u geen meningitis had. U werd in Duitsland ter ondersteuning van uw tweede zwangerschap en anemie bijkomend vloeistof en voeding gegeven. Tenslotte zou u sinds uw aankomst in België voor uw voornoemde anemie (CGVS p.28), zwangerschap en bevalling medisch opgevolgd geweest zijn (document 28). Er dient echter benadrukt te worden dat hoewel u een algemeen verslag over uw eventuele medische problemen na uw persoonlijk onderhoud aan het CGVS indient, dit louter gaat om een administratieve verslagen van uw asielcentrum over de consultaties die u had (document 28). Het CGVS ontving echter geen medische attesten over de consultaties die u bij de specialisten zelf had, noch over mogelijke daaropvolgende consultaties, waardoor u het CGVS geen volledig zicht biedt over de effectieve diagnose(s) van uw medische problemen en alle eventuele behandelingen die u hiervoor in België onderging.

Daarnaast zou u sinds uw verblijf in Griekenland onder een zekere stress staan (CGVS p.21). Uit niets in uw verklaringen blijkt echter dat u hiervoor in Griekenland naar enig arts of psycholoog ging. Over uw eventuele mentale problemen werd echter niets in uw neergelegde contactverslagen teruggevonden (document 28). Hoewel u gevraagd werd de nodige medische attesten - over uw fysieke en mentale problemen in te dienen dit ten laatste 14 dagen na uw persoonlijk onderhoud (CGVS p.29) mocht het CGVS hierover - buiten de voornoemde algemene administratieve verslagen van uw centrum - tot op heden geen bijkomende informatie van u ontvangen.

Uit voorgaande elementen kan bovendien geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de standaardprocedure deel te nemen. Uit uw persoonlijk onderhoud komt verder naar voren dat uw eventuele medische problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen. Toen u aan het begin van het onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoe het met u ging, antwoordde u dat het goed met u ging en dat het geen probleem voor u was om uw interview af te leggen (CGVS p.3). U was ook in staat om uw persoonlijk onderhoud goed af te leggen en coherent antwoord te geven op de vragen die u gesteld werden. Daarnaast kreeg u de mogelijkheid om naast de reguliere pauzes tijdens uw persoonlijk onderhoud nog bijkomende pauzes in te lassen (CGVS p.2 en p.3). In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat u en uw minderjarige dochter S". (...) die op uw bijlage 26 staat, reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist. U en uw dochter S". (...) werden in Griekenland als vluchteling erkend op 7 juni 2023 (Document 23, DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 27 februari 2024, punt 23; CGVS p.16, CEDOCA Aanvraag Derde landen, (...), d.d. 16 juni 2025, EUODAC-HIT, d.d. 8 en 9 januari 2024;

DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 27 februari 2024, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat zowel uw man (Documenten 8 en 9; CGVS, Notities van het Persoonlijk Onderhoud, d.d. 24 september 2025, A. S. (...) AH, CGVS p.18-19) als u en uw dochter S". (...) van de Duitse asielinstanties een weigeringsbeslissing ontvingen (CGVS p.17), gezien jullie reeds over een verblijfsstatus in Griekenland beschikken.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten, zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, zie Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92".

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden, zie "Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97".

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de

levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken, zie: Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf, Country Report : Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag+feitenonderzoek+statushouders+in+Griekenland+2024.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO's en overheidsprogramma's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior>. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat zowel u, uw echtgenoot A. S. (...) A H (CG (...)) en uw dochter A. S". (...) (N.N. (...) op uw bijlage 26) elk over Grieks paspoort en een Griekse verblijfskaart (ADET) beschikken. Uw man zou echter de Griekse verblijfsdocumenten van u en uw gezinsleden in Duitsland vernietigd hebben toen jullie er een weigeringsbeslissing ontvingen (Documenten 23, CGVS, 5-6; DVZ, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland, d.d. 27 februari 2024, punt 23 en A. S. (...) DVZ, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland, d.d. 27 februari 2024, punt 23; A. S. (...), CGVS p.6-7). Meer nog, hoewel uw man verklaart dat de Griekse verblijfsdocumenten van u en uw gezin intussen verlopen zijn, blijkt dit niet te kloppen. Zo zijn enkel zijn eigen Griekse verblijfsdocumenten verlopen gezien hij reeds op 13 december 2021 in Griekenland als vluchteling erkend werd. De Griekse verblijfskaarten van u en uw dochter S". (...) zijn echter nog steeds geldig, dit tot 7 juni 2026 en jullie Griekse reispassen zijn - gezien de geldigheidsduur van vijf jaar - tot 23 juli 2028 geldig (zie document 23). Bovendien benadrukt u opvallend genoeg dat uw man nooit bij enige politie heeft gemeld dat jullie Griekse documenten verloren zijn en ondernamen u of uw man nooit enige inspanning om een duplicaat van zijn Griekse verblijfsdocumenten te bekomen (CGVS p.7 en A. S. (...), CGVS p.6-7), wat

benadrukt dat het nooit jullie bedoeling was om daadwerkelijk met jullie gezin een leven in Griekenland op te bouwen.

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET), zie Refugee Info Greece: How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaat-generaal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissaris-generaal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en

daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,... waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie “buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om.”

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport “the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email” (vrije vertaling: “de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”) (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo’s als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Zie: Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd, zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>. Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke ‘Taks Office’ om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en

Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid: <https://www.amka.gr/faq.html> die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de A.M.K.A. te activeren, maar het A.M.K.A.-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben, aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANI-platform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.

Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op:

<https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>. Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland; zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/livingin-greece/access-to-healthcare>; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of –centra, zie UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/begunstigten moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigten bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigten van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.

Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U vreest bij uw terugkeer naar Griekenland geen algemene goede levensomstandigheden te vinden op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs. U vreest in Griekenland geen adequate gezondheidszorg zou kunnen krijgen voor uw mogelijke medische problematiek (CGVS p.15-16).

Vooreerst moet benadrukt worden dat uw verklaringen dat u bij uw aankomst in Griekenland onafdoende opgevangen werd in uw asielcentrum te Mytilini - zo moesten u en uw dochter S". (...) er in tenten slapen en kreeg u slechts basis medische verzorging als pijnstillers en ijzertabletten voor uw anemie (CGVS p.15-16 en p.19). Daarnaast zou u bij aankomst slecht behandeld geweest zijn door de Griekse kustwacht. Zo probeerden zij de boot waarin jullie zaten te doen zinken en werd u bij aankomst in Griekenland op een onbetamelijke wijze handtastelijk gefouilleerd (CGVS p.15-16 en p.22). Er dient echter opgemerkt dat dit gaat over feiten die gebeurd zijn voor uw erkenning als vluchteling in Griekenland.

Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u nadat u erkend werd als vluchteling op adequate wijze hulp bij de Griekse overheid of bij andere organisaties zocht wat betreft uw problemen inzake huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg in Griekenland (CGVS p.18-22). Voorts blijkt uit verklaringen duidelijk dat het nooit uw intentie was om Griekenland een permanent leven op te bouwen.

- Wat betreft uw huisvesting in Griekenland, blijkt vooreerst dat u weldegelijk in staat was om na uw erkenning in Griekenland onderdak te vinden en voor de periodes dat dit niet zo was een tijdelijke oplossing kon vinden. Zo vertrok u na uw erkenning met uw dochter S". (...) van uw opvangcentrum in Mytilini naar Thessaloniki om er jullie Griekse verblijfsdocumenten op te halen. Nadat jullie in Thessaloniki een aantal dagen in het huurhuis van een vriendin gelogeed hadden, vertrok u met uw dochter S". (...) naar Athene waarna jullie dezelfde dag nog naar Duitsland vlogen (CGVS p.18-19). Nergens uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u enige doelgerichte pogingen ondernam om in Griekenland permanent onderdak te zoeken.

Volgens uw verklaringen zou nooit naar de Griekse overheid of naar enige humanitaire organisatie gegaan zijn in uw zoektocht naar permanente huisvesting. Meer nog, u geraakt niet verder dan dat uw vriendinnen u vertelden dat de Griekse overheid u hierbij niet zou helpen. U blijft enkel herhalen dat de Griekse autoriteiten of humanitaire organisaties in Griekenland geen hulp bieden en dat u na uw vertrek uit uw opvangcentrum in Mytilini alles zelf moest regelen (CGVS p.19-20). Het kan echter niet overtuigen dat u zelf nooit contact met de Griekse overheid opnam (CGVS p.19-20) om te controleren of dat het advies dat u van uw vriendinnen kreeg correct was. Dat u nooit enige doeltreffende pogingen ondernam om effectief hulp te vragen aan de

Griekse overheid bij uw zoektocht naar permanente huisvesting is opvallend, gezien u en ook uw man weldegelijk in staat waren om zich over andere procedures te informeren en deze op te starten zoals de procedures om uw Griekse verblijfskaart en uw Griekse reispas (Document 23, CGVS p.5-6 en p.15, CEDOCA Aanvraag Derde Landen, d.d. 16 juni 2025 en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 22 februari 2024) aan te vragen en te verkrijgen.

- Ook wat uw tewerkstelling in Griekenland betreft blijkt uit niets dat u enige doeltreffende pogingen ondernam om permanent werk in Griekenland te zoeken. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit naar de Griekse overheid stapte bij uw zoektocht naar werk, geraakt u opnieuw niet verder dan dat u - nadat u uit uw opvangcentrum moest vertrekken - niet verder door de Griekse overheid geholpen werd. Uw uitleg dat u in Griekenland niet naar een job zocht omdat u er bij uw aankomst slecht behandeld werd en er medische onvoldoende zorg kreeg (CGVS p.20) kan niet overtuigen. Wanneer dieper ingegaan wordt op uw verklaringen blijkt dat u minder dan een week na uw aankomst in Thessaloniki een vlucht met uw dochter S". (...) in Athene naar Duitsland nam om zich zo snel mogelijk bij uw man te voegen (CGVS p.20). Dat zowel u als uw man in Griekenland geen enkele doelgerichte pogingen ondernamen om permanent werk te zoeken en jullie leven in Griekenland op te bouwen kan niet overtuigen. Er dient op gewezen te worden dat er ook mogelijkheden voor u bestaan om bij werkgevers of in diverse sectoren in Griekenland werk te vinden. Meer nog, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ooit probeerde om op andere locaties in Griekenland werk te zoeken.

- Uit uw verklaringen blijkt daarnaast dat u nooit enige doortastende pogingen in Griekenland ondernam om na uw erkenning adequaat de Griekse taal te leren. Dat u nooit een doelgerichte poging deed om de Griekse taal te leren is opmerkelijk, zeker gezien u mogelijks een aantal problemen in Griekenland ondervond omdat u de Griekse taal niet kent. U geeft echter toe dat u nooit probeerde om zelf Grieks te leren. U vertelt dat u zich evenmin voor een talencursus bij een school of organisatie inschreef (CGVS p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat zowel de Griekse overheid als diverse NGO's de mogelijkheid bieden om gratis of betalend Griekse taallessen te leren onder andere in de regio van Athene waar u na uw erkenning als vluchteling uit vertrok (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Daarnaast kan er immers vanuit gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basissniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen. Het kan niet overtuigen dat u na uw eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderricht in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben.

- Uit niets van uw verklaringen blijkt verder dat u en uw dochter S". (...) in Griekenland geen afdoende zorg zou kunnen krijgen voor jullie mogelijke medische problemen. Vooreerst komt uit uw verklaringen naar voren dat u voor uw anemie in Griekenland in uw asielcentrum in Mytilini voor uw erkenning pijnstillers en ijzertabletten kreeg (CGVS p.21). Uw uitleg dat u na uw erkenning voor uw medische problemen nooit hulp bij een ander ziekenhuis of dokter in Griekenland zocht kan voorts niet overtuigen. Het biedt geen logica dat indien u niet tevreden was over de initiële medische behandeling van uw anemie voor uw erkenning u nooit enige pogingen na uw erkenning deed om in een ander ziekenhuis of bij een andere arts medische hulp te zoeken. Daarnaast verklaart u wat betreft uw eventuele mentale problematiek, waarbij u stelt dat u sinds uw verblijf in Griekenland een zekere stress ondervindt, opmerkelijk genoeg dat u hiervoor evenmin enige hulp van een arts of psycholoog in Griekenland zocht (CGVS p.21). Meer nog, uit uw relaas blijkt niet dat u - net als uw echtgenoot - enige moeite deden om in Griekenland een AMKA aan te maken (CGVS p.21, zie supra en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 27 februari 2024, en A. S. (...) CGVS p.27 en A. (...) DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 27 februari 2024) wat geen logica biedt, zeker gezien jullie wel in staat was andere procedures zoals het aanvragen van jullie Griekse verblijfsdocumenten op te starten en te vervolledigen (CGVS p.5-6 en p.15 en CEDOCA Aanvraag Derde Landen, d.d. 16 november 2025). Uw uitleg dat niemand u ooit in Griekenland vertelde welke stappen u moest ondernemen om een AMKA aan te maken (CGVS p.21) overtuigt bijgevolg niet. Bovendien komt uit uw verklaringen duidelijk naar voren dat u enkel uw Griekse verblijfsdocumenten aanmaakte omdat u direct naar Duitsland wilde verder reizen (CGVS p.21).

Wat de medische problemen van uw dochter S". (...) betreft, legt u hierover voorts bij het CGVS wisselende verklaringen over af. Hoewel u initieel vertelt dat S". (...) getraumatiseerd was door de gebeurtenissen die jullie bij aankomst in Griekenland meemaakten en dat zij hysterisch wordt als zij het woord Griekenland hoort (CGVS p.15), stelt u enerzijds dat uw dochter S". (...) geen fysieke of mentale problemen ondervindt. Zij zou enkel last van enige stress ondervinden waarvoor u en uw man haar helpen (CGVS p.22). U bezocht met S". (...) verder voor haar eigen eventuele medische problemen nooit enige dokter of psycholoog in België of in Griekenland. Bovendien, hoewel u gevraagd werd de nodige medische documenten in te dienen (CGVS p.23-24) om zo het CGVS een duidelijk inzicht te geven over de eventuele medische - fysieke en mentale - problemen van u en uw dochter S". (...), en meer bepaald de diagnoses en de behandelingen die jullie hiervoor in België kregen, mocht het CGVS - buiten de voornoemde algemene administratieve verslagen over uzelf in België en de voornoemde Duitse documenten over uw eigen anemie, zwangerschap en bevalling - tot op heden niets bijkomend ontvangen.

Er kan uit uw verklaringen voorts niet afgeleid worden dat uit de eventuele medische aandoeningen van u en uw dochter S". (...) een dusdanige bijzondere kwetsbaarheid voorkomt. Zelfs indien er andere indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid in hoofdte van uzelf of uw dochter S". (...) zouden zijn, doet dit hieraan géén

afbreuk aangezien u in uw verklaringen niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid of deze van uw dochter het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikel 3 van het EVRM. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u omwille van enige fysieke of psychologische problemen niet in Griekenland zou kunnen werken of dat u en uw dochter er geen beroep zouden kunnen doen op de sociale bijstand en gezondheidszorg.

Bovendien moet opgemerkt worden dat u uw problemen in Griekenland op anderen afschuift terwijl u juist zelf de nodige stappen dient te ondernemen. Het roept echter vragen op dat u zelf amper enige doelgerichte acties ondernam om uw problemen in Griekenland op te lossen. Uit niets van uw verklaringen komt naar voren dat u zich terdege informeerde over de hulp die de Griekse overheid of humanitaire organisaties in Griekenland op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, financiële ondersteuning of gezondheidszorg kunnen bieden (CGVS p.16-23), wat niet kan overtuigen.

Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien. U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Uit niets blijkt dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u en uw man zelfredzaam zijn.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u in Gaza net als uw echtgenoot S. (...) een afdoende scholingsgraad genoot en dat u daarnaast in Gaza, Turkije en Griekenland ook een zekere werkervaring opgebouwd heeft. Zo volgde u in Gaza vier jaar universitaire studies medisch management en was u eerst drie tot vier maanden als stagiair en vrijwilliger aan de slag in enkele Europese ziekenhuizen te Gaza. Na uw huwelijk deed u gedurende ongeveer één jaar betaald administratief werk in de gynaecoloogpraktijk van uw oom. U verkocht ook als bijverdienste tegen symbolische prijzen zoetigheden die u zelf bereidde en waarvoor u zelf online reclame maakte. Tijdens uw éénjarig verblijf in Turkije vond u net als uw man eveneens werk. In Turkije werkte u periodiek bij een reisbureau waarbij u vluchten voor andere Palestijnen boekte. U en uw man waren voorts zelfredzaam genoeg om in België - nadat hij hier werk vond bij Post NL - het asielcentrum te verlaten en om voor uw gezin een woning te huren (A. S. (...), CGVS p.4). Uw verklaringen wijzen er op dat u en uw man zelfredzaam zijn en in staat zijn in jullie levensonderhoud te voorzien.

- Voorts was u in staat om samen met uw man uw reis naar Europa te organiseren. Zo waren jullie in staat om van Gaza naar Egypte te reizen en jullie verdere reis naar Turkije, Griekenland, Duitsland en vervolgens naar België te regelen en te betalen (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 27 februari 2024, punt 33 en CGVS p.12-15 en p.17-18). Jullie verklaren beiden daarnaast dat jullie ook in Turkije in staat waren om een huis voor uw gezin te huren (CGVS p.13-14 en A. S. (...), CGVS p.13-14). Daarnaast hadden u en uw man voor uw reis en uw verblijf in voornoemde landen naast uw eigen middelen (CGVS p.12 en A. S. (...), CGVS p.13 en p.15) ook bijkomende financiële steun via uw vader (CGVS p.14 en A. S. (...), CGVS p.13, p.19 en p.23). Dat u weldegelijk financieel in staat was om uw vliegtickets van Egypte naar Turkije en van Griekenland naar Duitsland zowel als uw verblijf in alle landen waar u verbleef te betalen, maar er niet in geslaagd zou zijn om uw verblijf in Griekenland verder te bekostigen, doet grondig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- U en uw man slaagden er verder in om in Griekenland als erkend vluchteling zonder problemen de nodige procedures te doorlopen en uw officiële Griekse verblijfsdocumenten aan te maken zoals jullie Grieks reispaspoort en Griekse verblijfsvergunning van hem, uzelf en uw dochter S". (...) aan te vragen (Documenten 23, CGVS p.5-6 en p.15 en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 27 februari 2024 en CEDOCA, Aanvraag Derde Landen, d.d. 16 juni 2025). Deze elementen tonen aan dat u en uw man - mits enige inspanning - in staat zijn om officiële procedures te doorlopen en er dus van uitgegaan kan worden dat u en uw man ook andere procedures bij de Griekse overheid of bij andere hulporganisaties kan doorlopen om ondersteuning op onder andere vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen.

- Voorts beschikken u en uw man over eigen en bijkomende ondersteunende middelen. Zo waren jullie in staat om jullie reis en uw verblijf in meerdere landen te bekostigen (zie supra). Dat u hiertoe niet in staat zou geweest zijn in Griekenland kan bijgevolg niet overtuigen. Meer nog, u heeft een zeker netwerk - zo staat u nog in contact met uw familieleden en vrienden (CGVS p.9, p.14 en p.18 en A. S. (...), CGVS p.9-10, p.13, p.19 en p.23) - wat verder getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

Uit uw verklaringen blijkt dat het tot de mogelijkheden van u en uw man behoort om zelf financieel redzaam te zijn. Er kan ervan uit gegaan worden dat dit voor u en uw man - gezien jullie scholing en eerdere werkervaring (zie supra) - tot jullie mogelijkheden behoort. Er kan aldus worden aangenomen dat u en uw man zelfredzaam zijn en ook in staat zijn om in Griekenland te werken, zeker indien u hiervoor de nodige inspanningen levert, waaronder het aanleren van de Griekse taal.

Hoewel niet ontkend wordt dat het opbouwen van een toekomst buiten uw land van herkomst geen sinecure is, getuigt uw houding tijdens uw verblijf in Griekenland evenmin van een oprechte intentie om een duurzame toekomst in Griekenland uit te bouwen en uw rechten er te doen gelden. Dat u nooit effectief probeerde om zich in Griekenland te vestigen en er een toekomst uit te bouwen blijkt uit uw verklaringen.

- Er dient te worden opgemerkt dat u en uw dochter S". (...) amper één maand na uw erkenning als vluchteling Griekenland reeds verlieten. Jullie werden op 7 juni 2023 als vluchteling in Griekenland erkend en

verlieten Griekenland reeds in juli 2023 om naar Duitsland door te reizen om uw man te vervoegen (CGVS p.17, Verklaring DVZ, d.d. 27 februari 2024, punt 23; CEDOCA Aanvraag Derde landen, d.d. 16 juni 2025, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en uw rechten te doen gelden. Dat u na een periode van amper drie maanden - van uw aankomst tot uw vertrek uit Griekenland - en amper enige inspanningen van uwentwege besloot dat het onmogelijk is om een toekomst uit te bouwen in Griekenland, kan niet overtuigen. Dat u op deze wijze nalatend bent valt op. Bovendien blijkt uit niets van uw verklaringen dat u enige pogingen gedaan heeft om als erkend vluchteling eventueel extra ondersteuning van de Griekse overheid op financieel vlak te verkrijgen, hoewel deze mogelijkheden in Griekenland bestaan (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegt ter staving van uw dossier kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Zo bieden de Palestijnse paspoorten van u en uw dochter S". (...) (document 18) een indicatie van jullie nationaliteit en identiteit net zoals de kopieën van de Palestijnse identiteitskaart van uw man S. (...), zijn Palestijnse paspoort en zijn geboorteakte (documenten 1, 2 en 4) een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit weergeven, de welke niet per definitie ter discussie staat. Volledigheidshalve wijzen ook de attesten van de Jordaanse ambassade op voornoemde (document 17). Daarnaast geven uw huwelijksakte en huwelijksregistratie en het document van uw gezinssamenstelling een inzicht in uw familiale situatie (documenten 5 en 14). Verder bieden de foto's van de familieleden van uw man en jullie huis in Gaza, uw UNRWA-bewijzen, uw universiteitsdiploma uit Gaza en de Palestijnse vertreklijsten (document 7,8, 13, 17, 21, 24 en 25) een indicatie van de leefsituatie, de activiteiten en de status van uzelf, uw gezin en uw familieleden in Gaza.

Voorts geven de Belgische identiteitskaart en het paspoort van uw dochter A. (...) die in België geboren werd en haar geboorteakte (documenten 16 en 14) een indicatie van haar nationaliteit en verblijfsstatus in België. Tenslotte geven de Belgische oranje verblijfskaarten van uzelf en uw dochter S". (...), het Belgisch arbeidscontract en loonfiches van uw man, jullie huurovereenkomst en de bewijzen van betaling van jullie huur een indicatie van de verblijfsstatus en de activiteiten van u en uw gezinsleden in België (documenten 12, 15, 26 en 27).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 10, 33 en 52 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen "48/3 tot artikel 48/7", 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "artikel 12 tot en met 26" van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen zij een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties gericht aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 4).

2.2. Op 1 juni 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 4 juni 2026 leggen verzoekende partijen een aanvullende nota neer met als bijlage de geboorteakte en identiteitskaart van hun dochter A. A., een "Bijlage 19 ter" op hun naam en informatie van algemene aard over de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4. Ter terechtzitting leggen verzoekende partij nog een aanvullende nota neer waarin zij verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en naar algemene informatie over de situatie voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland alsook over de situatie in Palestina (zie rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.5.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partijen worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.5.2. De Raad duidt er vooreerst op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet de minste toelichting geven op welke wijze zij "artikel 12 tot en met 26" van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geschonden achten. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.5.3. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partijen geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

In de beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij motiveert verwerende partij op goede gronden hieromtrent als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit voldoende bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Vooreerst werden er bij DVZ geen procedurele noden in uw hoofde vastgesteld, noch haalde u deze zelf aan (DVZ, Vragenlijst Bijzondere Procedurele Noden, d.d. 27 februari 2024). Volgens uw verklaringen zou u last ondervinden van enige medische - fysieke en mentale - problemen. Sinds u op vierjarige leeftijd bij een ongeluk een staaf in uw rechteroog kreeg zou last van uw oog ondervinden en een zeker verminderd zicht hebben. In Gaza zou u voor voornoemde oogproblematiek twee of drie keer geopereerd zijn (CGVS p.26 en document 10). Sinds uw aankomst in België zou u hier ook voor uw rechteroog medisch zorg hebben gekregen (CGVS p.28).

Er dient opgemerkt te worden dat hoewel u algemene verslagen over uw eventuele medische problemen na uw persoonlijk onderhoud aan het CGVS indient, dit louter gaat om administratieve verslagen van uw centrum over de consultaties die u er onderging (document 28). In verband met uw oogproblematiek wordt in deze administratieve verslagen vermeld dat u na een controle door een algemene arts in maart 2024 - aan wie u meldde dat u hoofdpijn en een tranend oog had - doorgestuurd werd naar een oogspecialist in juli 2024. Deze laatste arts zou u een oculaire gel en een hylo-gel voor uw oog voorgeschreven hebben (document 28). Het CGVS ontving echter geen medische attesten van voornoemde consultaties bij deze oftalmoloog zelf, noch over mogelijke daaropvolgende consultaties, waardoor u het CGVS geen volledig zicht biedt over de effectieve diagnose van uw oogproblematiek en de eventuele behandelingen die u hiervoor reeds in België onderging. Daarnaast zou u - nadat u het mentaal moeilijk kreeg door de levensomstandigheden in Griekenland een zekere huidirritatie ontwikkeld hebben. Voor voornoemde huidirritatie zou u éénmalig in uw Belgisch asielcentrum behandeld geweest zijn (CGVS p.28). Over deze eventuele mentale problemen en huidproblematiek werden echter evenmin enige medische attesten van enige specialisten neergelegd. Hoewel u gevraagd werd de nodige medische attesten over uw fysieke en mentale problemen in te dienen - dit ten laatste 14 dagen na uw persoonlijk onderhoud (CGVS p.29), mocht het CGVS - buiten de voornoemde algemene administratieve verslagen van uw centrum - tot op heden geen bijkomende informatie over persoonlijke medische problematiek ontvangen. Ook uw verklaringen dat u vanwege uw voornoemde oogproblematiek een operatie aan uw netvlies of een hoornvliestransplantatie zou moeten ondergaan (CGVS p.26 en DVZ, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland, d.d. 27 februari 2025), staat u nergens met enige Belgische medische bewijsstukken.

Uit voorgaande elementen kan bovendien geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de standaardprocedure deel te nemen. Uit uw persoonlijk onderhoud komt verder naar voren dat uw eventuele medische problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen. Toen u aan het begin van het onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoe het met u ging, antwoordde u dat het goed met u ging en dat het geen probleem voor u was om uw interview af te leggen (CGVS p.3). U was ook in staat om uw persoonlijk onderhoud goed af te leggen en coherent antwoord te geven op de vragen die u gesteld werden. Daarnaast kreeg u de mogelijkheid om naast de reguliere pauzes tijdens uw persoonlijk onderhoud nog bijkomende pauzes in te lassen (CGVS p.2), wat u echter nooit deed. In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

In de ten aanzien van tweede verzoekende partij genomen beslissing wordt dienaangaande terecht het volgende gemotiveerd:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Volgens uw verklaringen zou u last ondervinden van enige medische - fysieke en mentale - problemen. U zou sinds uw kinderjaren in Gaza enige last van anemie hebben (CGVS p.20). Daarnaast zou u in Gaza een buikoperatie ondergaan hebben, vermoedelijk aan uw pancreas waardoor u een litteken heeft op uw buik (CGVS p.21). In Griekenland zou u voor uw anemie pijnstillers en ijzertabletten gekregen hebben (CGVS p.21). Voorts zou u zich in Duitsland tijdens uw tweede zwangerschap en door de anemie flauw gevoeld hebben en hoofdpijn- gekregen hebben. Uit uw medische onderzoeken in Duitsland bleek dat u geen meningitis had. U werd in Duitsland ter ondersteuning van uw tweede zwangerschap en anemie bijkomend vloeistof en voeding gegeven. Tenslotte zou u sinds uw aankomst in België voor uw voornoemde anemie (CGVS p.28), zwangerschap en bevalling medisch opgevolgd geweest zijn (document 28). Er dient echter benadrukt te worden dat hoewel u een algemeen verslag over uw eventuele medische problemen na uw persoonlijk onderhoud aan het CGVS indient, dit louter gaat om een administratieve verslagen van uw asielcentrum over de consultaties die u had (document 28). Het CGVS ontving echter geen medische attesten over de consultaties die u bij de specialisten zelf had, noch over mogelijke daaropvolgende consultaties, waardoor u het CGVS geen volledig zicht biedt over de effectieve diagnose(s) van uw medische problemen en alle eventuele behandelingen die u hiervoor in België onderging.

Daarnaast zou u sinds uw verblijf in Griekenland onder een zekere stress staan (CGVS p.21). Uit niets in uw verklaringen blijkt echter dat u hiervoor in Griekenland naar enig arts of psycholoog ging. Over uw eventuele mentale problemen werd echter niets in uw neergelegde contactverslagen teruggevonden (document 28). Hoewel u gevraagd werd de nodige medische attesten - over uw fysieke en mentale problemen in te dienen dit ten laatste 14 dagen na uw persoonlijk onderhoud (CGVS p.29) mocht het CGVS hierover - buiten de voornoemde algemene administratieve verslagen van uw centrum - tot op heden geen bijkomende informatie van u ontvangen.

Uit voorgaande elementen kan bovendien geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de standaardprocedure deel te nemen. Uit uw persoonlijk onderhoud komt verder naar voren dat uw eventuele medische problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud af te leggen. Toen u aan het begin van het onderhoud op het CGVS gevraagd werd hoe het met u ging, antwoordde u dat het goed met u ging en dat het geen probleem voor u was om uw interview af te leggen (CGVS p.3). U was ook in staat om uw persoonlijk onderhoud goed af te leggen en coherent antwoord te geven op de vragen die u gesteld werden. Daarnaast kreeg u de mogelijkheid om naast de reguliere pauzes tijdens uw persoonlijk onderhoud nog bijkomende pauzes in te lassen (CGVS p.2 en p.3). In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partijen slagen er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. In hun verzoekschrift verwijzen zij louter opnieuw naar hun gezondheidsproblemen, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terecht en pertinente vaststellingen inzake de door hen aangehaalde medische en psychische problemen en desbetreffend bijgebrachte documenten. Verzoekende partijen blijven tot op heden in gebreke aan te tonen dat hun fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zouden zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. Zij leggen geen enkel medisch en/of psychologisch attest voor waaruit zulks zou kunnen blijken.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

2.5.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.5.5. Uit de verklaringen van verzoekende partijen en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd eerste verzoekende partij op 13 december 2021 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland (zie verklaring DVZ S., vraag 23; notities CGVS S., p. 16; ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ inzake S. (zie administratief dossier, stuk 9, map landeninformatie)). Tweede verzoekende partij en hun dochter S’. werden op 8 juni 2023 in Griekenland als vluchteling erkend (verklaring DVZ S’, vraag 23; notities CGVS S’, p. 14-15; ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ inzake S’. (zie administratief dossier, stuk 9, map landeninformatie)).

Verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hen verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat hun internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.5.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële

deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen hun verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partijen toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomen in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

Het door verzoekende partijen bijgebrachte schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) werpt hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief op het rapport “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad vooreerst op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissingen noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Waar in het schrijven de moeilijke situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming benadrukt wordt, onderstreept de Raad nog dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Verder erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Noch dit gegeven, noch het loutere feit dat bepaalde hulporganisaties en/of hulpprogramma's die in voormelde COI-Focus vermeld worden niet meer bestaan, niet (langer) de vermelde diensten aanbieden en/of moeilijk toegankelijk zijn voor (terugkerende) statushouders leidt echter tot de conclusie dat de situatie in Griekenland van zulke aard zou zijn dat iedere (terugkerende) begunstigde om internationale bescherming aldaar een veralgemeend risico loopt om in het kader van structurele en systematische tekortkomingen in het Griekse bestel terecht te komen in een toestand van een zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire basisbehoeften, die *an sich* negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of die hem in een toestand zou brengen van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid en waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig zouden staan. Dit geldt des te meer nu uit voormeld schrijven d.d. 19 november 2025 geenszins kan worden afgeleid dat er in Griekenland geen hulporganisaties meer actief zouden zijn die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. Integendeel, uit de in het schrijven verschaft informatie blijkt dat er in Griekenland tot op heden nog steeds (hulp)organisaties actief en werkzaam zijn die hulp bieden aan statushouders op het vlak van basisbehoeften, zoals eten, zich wassen en onderdak. Verder blijkt uit deze informatie niet dat het voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die zelfredzaam mogen worden geacht en/of over een ondersteunend netwerk beschikken onmogelijk zou zijn om zich op een zelfstandige wijze staande te houden in Griekenland en hun rechten te doen gelden. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie kan dan ook in het geheel niet worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland (onder meer op het vlak van de toegang tot de nodige documenten, huisvesting, arbeidsmarkt, gezondheidszorg en andere sociale voorzieningen) zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die vanuit een andere lidstaat van de EU terugkeert naar Griekenland zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partijen dienen zulks aldus *in concreto* en aan de hand van hun persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In casu slagen verzoekende partijen er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zullen komen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.5.7. Aangaande hun situatie in Griekenland als verzoekers om internationale bescherming, dus vooraleer er hen internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* de door hen aangehaalde slechte behandeling bij aankomst in Griekenland en omstandigheden in het opvangcentrum (notities CGVS S., p. 17 en 20; notities CGVS S', p. 15-16, 19 en 22) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van hun situatie als begunstigden van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.5.8. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet aantonen dat hun situatie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zouden zijn geweest van overheidssteun, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, terecht zijn gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelde om te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien tonen verzoekende partijen, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werden, niet aan dat zij hun rechten ter zake niet zouden kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet.

In de ten aanzien van eerste verzoekende partij genomen beslissing wijst verwerende partij immers dienstig op het volgende: *“Uit uw verklaringen blijkt niet dat u nadat u erkend werd als vluchteling op adequate wijze hulp bij de Griekse overheid of andere organisaties zocht wat betreft uw problemen inzake huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg in Griekenland (CGVS p.17-27). Voorts blijkt uit verklaringen duidelijk dat het nooit uw intentie was om Griekenland een permanent leven op te bouwen.*

- Wat betreft uw huisvesting in Griekenland blijkt vooreerst dat u weldegelijk in staat was om na uw erkenning in Griekenland onderdak te vinden en voor de periodes dat dit niet zo was een tijdelijke oplossing te vinden. Zo slaagde u erin om na uw vertrek uit uw opvangcentrum in Xios in Athene eerst twee dagen bij een zekere Abu (...) in een jeugdhostel te verblijven en in Burtuqalos een week bij uw werkgever op een sinaasappelboerderij te overnachten (CGVS p.21-22). U reisde hierna verder naar Thessaloniki om er uw Grieks paspoort op te halen en ongeveer twee weken of drie weken later naar België te vliegen (CGVS p.16). Nergens uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u enige doelgerichte pogingen ondernam om in Griekenland permanent onderdak te zoeken. U zou twee keer een mail gestuurd hebben - één keer naar een humanitaire organisatie en één keer naar de Griekse overheid - in een poging om onderdak te zoeken. Dat u na amper twee tevergeefse pogingen geen andere stappen meer ondernam om aan de Griekse overheid of andere humanitaire organisaties hulp te vragen bij uw zoektocht naar permanente huisvesting kan niet overtuigen (CGVS p.24-25). Dit gezien u weldegelijk in staat was om u over andere procedures te informeren en deze op te starten zoals de procedures om uw Griekse verblijfskaart en uw Griekse reispas (Document 23, CGVS p.7 en p.16, CEDOCA Aanvraag Derde Landen, d.d. 13 juni 2025 en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 22 februari 2024) aan te vragen en te verkrijgen.

- Ook wat uw tewerkstelling in Griekenland betreft blijkt dat u in staat was om na uw erkenning werk in Griekenland kon vinden. Na uw erkenning reisde u naar Athene af, waarna u te Burtuqalos één week op een sinaasappelboerderij werkte. U reisde hierna naar Thessaloniki door om er uw Grieks reispaspoort op te halen en vertrok enkele weken later uit Griekenland. Uit niets blijkt echter dat u enige doeltreffende pogingen ondernam om permanent werk in Griekenland te zoeken. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit naar de Griekse overheid stapte om u te helpen in uw zoektocht naar werk, geraakt u niet verder dan uw verklaring dat u, nadat u uit uw opvangcentrum moest vertrekken, niet meer door de Griekse overheid geholpen werd. Ook wanneer u gevraagd wordt of u dan zelf naar enige winkels of bedrijven ging om er werk te vinden, geraakt u niet verder dan dat u zich naar een interimkantoor ging maar er geen job kreeg omdat u de Griekse taal niet machtig was (CGVS p.25). Dat u na uw eerste werkervaring in Griekenland geen enkele doelgerichte pogingen ondernam om ander werk te zoeken en uw leven in Griekenland op te bouwen kan niet overtuigen. Er dient op gewezen te worden dat er nog mogelijkheden voor u bestaan om bij andere werkgevers of in andere sectoren in Griekenland werk te vinden. Meer nog, ergens uit uw verklaringen blijkt dat u na uw eerste werkervaringen in Athene ooit probeerde om op andere locaties in Griekenland werk te zoeken.

- Uit uw verklaringen blijkt verder dat u nooit enige doortastende pogingen in Griekenland ondernam om na uw erkenning adequaat de Griekse taal aan te leren. Dat u nooit een doelgerichte poging deed om de Griekse taal te leren is opmerkelijk, zeker gezien uw bijkomende uitleg dat u een aantal problemen in Griekenland ondervond omdat u de Griekse taal niet kent (CGVS p.25). Uw verklaring dat er in Griekenland geen taalcursussen bestaan en er geen organisaties of faciliteiten bestaan die u hierbij kunnen helpen kan niet overtuigen. U geeft zelfs toe dat u nooit effectief probeerde om zelf Grieks te leren (CGVS p.24). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat zowel de Griekse overheid als diverse NGO's de mogelijkheid bieden om gratis of betalend Griekse taallessen te volgen waaronder in de regio van Athene

waar u na uw erkenning als vluchteling verbleef (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Daarnaast kan er immers vanuit gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basisniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen. Het kan niet overtuigen dat u na uw eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderricht in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben.

- Uit niets van uw verklaringen blijkt verder dat u in Griekenland geen afdoende zorg zou kunnen krijgen voor uw mogelijke medische problemen. Vooreerst komt uit uw verklaringen naar voren dat u voor uw oogproblematiek weldegelijk in Griekenland twee keer - zowel in uw asielcentrum als in een lokaal ziekenhuis - medische zorg en pijnstillers kreeg. Uw uitleg dat u hierna nooit meer naar een ander ziekenhuis of dokter toestapte omdat u geen medische ziekteverzekering in Griekenland hebt, kan niet overtuigen.

Het biedt geen logica dat, indien u niet tevreden was over de behandeling van uw oog door deze initiële Griekse hulpverleners, u geen verdere pogingen ondernam om in een ander ziekenhuis of bij een andere arts medische hulp te zoeken. Daarnaast zocht u ook voor uw eventuele mentale problematiek en uw huiduitslag opmerkelijk genoeg nooit enige hulp van een arts of psycholoog in Griekenland (CGVS p.27). Meer nog, uit niets blijkt dat u enige moeite deed om in Griekenland uw AMKA aan te maken (CGVS p.9, zie supra en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 14 oktober 2024) wat niet kan overtuigen gezien u wel in staat was andere procedures zoals het aanvragen van uw Griekse verblijfsdocumenten op te starten en te vervullen (Document 23, CGVS p.6 en CEDOCA Aanvraag Derde Landen, d.d. 19 november 2024). Uw uitleg dat niemand u in Griekenland ooit vertelde welke stappen u moest nemen om een AMKA aan te maken (CGVS p.27) overtuigt bijgevolg niet. Ook uw bijkomende verklaring dat u mogelijks nood heeft aan een operatie aan uw netvlies of een hoornvliestransplantatie en hiervoor niet in Griekenland terecht kan, is niet geloofwaardig (CGVS p.26 en DVZ, Bijkomende Vragen M-Status Griekenland, d.d. 27 februari 2024). Vooreerst staat u voornoemde noodzakelijkheid van deze operatie nergens met enige Belgische medische documenten. Zelfs indien u hier effectief nood aan zou hebben, moet benadrukt worden dat deze voornoemde operatie ook probleemloos in diverse ziekenhuizen in Griekenland uitgevoerd kan worden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Echter uit uw verklaringen blijkt niet dat u zich hierover in Griekenland terdege informeerde."

In de ten aanzien van tweede verzoekende partij genomen beslissing worden in dit verband volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: "Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat u nadat u erkend werd als vluchteling op adequate wijze hulp bij de Griekse overheid of bij andere organisaties zocht wat betreft uw problemen inzake huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg in Griekenland (CGVS p.18-22). Voorts blijkt uit verklaringen duidelijk dat het nooit uw intentie was om Griekenland een permanent leven op te bouwen.

- Wat betreft uw huisvesting in Griekenland, blijkt vooreerst dat u weldegelijk in staat was om na uw erkenning in Griekenland onderdak te vinden en voor de periodes dat dit niet zo was een tijdelijke oplossing kon vinden. Zo vertrok u na uw erkenning met uw dochter S". (...) van uw opvangcentrum in Mytilini naar Thessaloniki om er jullie Griekse verblijfsdocumenten op te halen. Nadat jullie in Thessaloniki een aantal dagen in het huurhuis van een vriendin gelogeed hadden, vertrok u met uw dochter S". (...) naar Athene waarna jullie dezelfde dag nog naar Duitsland vlogen (CGVS p.18-19). Nergens uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u enige doelgerichte pogingen ondernam om in Griekenland permanent onderdak te zoeken.

Volgens uw verklaringen zou nooit naar de Griekse overheid of naar enige humanitaire organisatie gegaan zijn in uw zoektocht naar permanente huisvesting. Meer nog, u geraakt niet verder dan dat uw vriendinnen u vertelden dat de Griekse overheid u hierbij niet zou helpen. U blijft enkel herhalen dat de Griekse autoriteiten of humanitaire organisaties in Griekenland geen hulp bieden en dat u na uw vertrek uit uw opvangcentrum in Mytilini alles zelf moest regelen (CGVS p.19-20). Het kan echter niet overtuigen dat u zelf nooit contact met de Griekse overheid opnam (CGVS p.19-20) om te controleren of dat het advies dat u van uw vriendinnen kreeg correct was. Dat u nooit enige doeltreffende pogingen ondernam om effectief hulp te vragen aan de Griekse overheid bij uw zoektocht naar permanente huisvesting is opvallend, gezien u en ook uw man weldegelijk in staat waren om zich over andere procedures te informeren en deze op te starten zoals de procedures om uw Griekse verblijfskaart en uw Griekse reispas (Document 23, CGVS p.5-6 en p.15, CEDOCA Aanvraag Derde Landen, d.d. 16 juni 2025 en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 22 februari 2024) aan te vragen en te verkrijgen.

- Ook wat uw tewerkstelling in Griekenland betreft blijkt uit niets dat u enige doeltreffende pogingen ondernam om permanent werk in Griekenland te zoeken. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit naar de Griekse overheid stapte bij uw zoektocht naar werk, geraakt u opnieuw niet verder dan dat u - nadat u uit uw opvangcentrum moest vertrekken - niet verder door de Griekse overheid geholpen werd. Uw uitleg dat u in Griekenland niet naar een job zocht omdat u er bij uw aankomst slecht behandeld werd en er medische onvoldoende zorg kreeg (CGVS p.20) kan niet overtuigen. Wanneer dieper ingegaan wordt op uw verklaringen blijkt dat u minder dan een week na uw aankomst in Thessaloniki een vlucht met uw dochter S". (...) in Athene naar Duitsland nam om zich zo snel mogelijk bij uw man te voegen (CGVS p.20). Dat zowel u als uw man in Griekenland geen enkele doelgerichte pogingen ondernamen om permanent werk te zoeken en jullie leven in Griekenland op te bouwen kan niet overtuigen. Er dient op gewezen te worden dat er ook mogelijkheden voor u bestaan om bij werkgevers of in diverse sectoren in Griekenland werk te vinden. Meer

nog, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ooit probeerde om op andere locaties in Griekenland werk te zoeken.

- Uit uw verklaringen blijkt daarnaast dat u nooit enige doortastende pogingen in Griekenland ondernam om na uw erkenning adequaat de Griekse taal te leren. Dat u nooit een doelgerichte poging deed om de Griekse taal te leren is opmerkelijk, zeker gezien u mogelijks een aantal problemen in Griekenland ondervond omdat u de Griekse taal niet kent. U geeft echter toe dat u nooit probeerde om zelf Grieks te leren. U vertelt dat u zich evenmin voor een talencursus bij een school of organisatie inschreef (CGVS p.19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat zowel de Griekse overheid als diverse NGO's de mogelijkheid bieden om gratis of betalend Griekse taallessen te leren onder andere in de regio van Athene waar u na uw erkenning als vluchteling uit vertrok (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Daarnaast kan er immers vanuit gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basisniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen. Het kan niet overtuigen dat u na uw eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderricht in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben.

- Uit niets van uw verklaringen blijkt verder dat u en uw dochter S". (...) in Griekenland geen afdoende zorg zou kunnen krijgen voor jullie mogelijke medische problemen. Vooreerst komt uit uw verklaringen naar voren dat u voor uw anemie in Griekenland in uw asielcentrum in Mytilini voor uw erkenning pijnstillers en ijzertabletten kreeg (CGVS p.21). Uw uitleg dat u na uw erkenning voor uw medische problemen nooit hulp bij een ander ziekenhuis of dokter in Griekenland zocht kan voorts niet overtuigen. Het biedt geen logica dat indien u niet tevreden was over de initiële medische behandeling van uw anemie voor uw erkenning u nooit enige pogingen na uw erkenning deed om in een ander ziekenhuis of bij een andere arts medische hulp te zoeken. Daarnaast verklaart u wat betreft uw eventuele mentale problematiek, waarbij u stelt dat u sinds uw verblijf in Griekenland een zekere stress ondervindt, opmerkelijk genoeg dat u hiervoor evenmin enige hulp van een arts of psycholoog in Griekenland zocht (CGVS p.21). Meer nog, uit uw relaas blijkt niet dat u - net als uw echtgenoot - enige moeite deden om in Griekenland een AMKA aan te maken (CGVS p.21, zie supra en DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 27 februari 2024, en A. S. (...) CGVS p.27 en A. (...) DVZ, Bijkomende Vragen M-status Griekenland, d.d. 27 februari 2024) wat geen logica biedt, zeker gezien jullie wel in staat was andere procedures zoals het aanvragen van jullie Griekse verblijfsdocumenten op te starten en te vervolledigen (CGVS p.5-6 en p.15 en CEDOCA Aanvraag Derde Landen, d.d. 16 november 2025). Uw uitleg dat niemand u ooit in Griekenland vertelde welke stappen u moest ondernemen om een AMKA aan te maken (CGVS p.21) overtuigt bijgevolg niet. Bovendien komt uit uw verklaringen duidelijk naar voren dat u enkel uw Griekse verblijfsdocumenten aanmaakte omdat u direct naar Duitsland wilde verder reizen (CGVS p.21).

Wat de medische problemen van uw dochter S". (...) betreft, legt u hierover voorts bij het CGVS wisselende verklaringen over af. Hoewel u initieel vertelt dat S". (...) getraumatiseerd was door de gebeurtenissen die jullie bij aankomst in Griekenland meemaakten en dat zij hysterisch wordt als zij het woord Griekenland hoort (CGVS p.15), stelt u enerzijds dat uw dochter S". (...) geen fysieke of mentale problemen ondervindt. Zij zou enkel last van enige stress ondervinden waarvoor u en uw man haar helpen (CGVS p.22). U bezocht met S". (...) verder voor haar eigen eventuele medische problemen nooit enige dokter of psycholoog in België of in Griekenland. Bovendien, hoewel u gevraagd werd de nodige medische documenten in te dienen (CGVS p.23-24) om zo het CGVS een duidelijk inzicht te geven over de eventuele medische - fysieke en mentale - problemen van u en uw dochter S". (...), en meer bepaald de diagnoses en de behandelingen die jullie hiervoor in België kregen, mocht het CGVS - buiten de voornoemde algemene administratieve verslagen over uzelf in België en de voornoemde Duitse documenten over uw eigen anemie, zwangerschap en bevalling - tot op heden niets bijkomend ontvangen."

Waar uit het bijgebrachte schrijven d.d. 19 november 2025 van een aantal Griekse (hulp)organisaties blijkt dat bepaalde Griekse (hulp)organisaties hun activiteiten intussen geheel dan wel gedeeltelijk hebben stopgezet, benadrukt de Raad dat blijkens de in het schrijven verschaft informatie zulks pas geschiedde in de loop van 2024/2025, i.e. ruim na het vertrek van verzoekende partijen uit Griekenland. Bovendien kan hieruit *an sich* niet worden afgeleid dat er thans in Griekenland geen (andere) organisaties meer zouden zijn die ondersteuning bieden wat betreft onder andere huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg. De verklaringen van verzoekende partijen getuigen geenszins van ernstige inspanningen om hun leven in Griekenland uit te bouwen en er hun rechten te doen gelden.

Dient bovendien nog te worden benadrukt dat verzoekende partijen slechts gedurende een zeer korte tijd in Griekenland verbleven nadat hen de vluchtelingenstatus was toegekend, hetgeen des te meer aantoonde dat zij nooit de oprechte intentie hadden om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er hun rechten te doen gelden. Eerste verzoekende partij werd op 13 december 2021 als vluchteling erkend. Evenwel verliet zij Griekenland amper vier maanden later, in maart 2022, en dit slechts 15 à 18 dagen na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsdocumenten (notities CGVS S., p. 16). Tweede verzoekende partij en hun dochter S". werden op 7 juni 2023 als vluchteling erkend en verlieten Griekenland amper één maand later, in juli 2023 (notities CGVS S', p. 14-15 en 17). Het is voor verzoekende partijen niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten,

conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partijen verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partijen hun verklaringen en gedragingen.

Evenmin tonen verzoekende partijen aan dat zij als begunstigten van internationale bescherming in Griekenland niet in staat waren/zijn de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland hun rechten kunnen doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zouden aantonen dat zij hierdoor, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwamen of bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo bekwamen verzoekende partijen na de toekenning van hun vluchtelingenstatus een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort (notities CGVS S., p. 16; verklaring DVZ S., vraag 23; notities CGVS S., p. 15; verklaring DVZ S., vraag 23; administratief dossier, stuk 8, map documenten, doc. 23 (Griekse paspoorten en ADET's (kopieën)). Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures (zie *"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 5-20; *"Country Report. Greece. Update on 2024"* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 235-239 en 254), alwaar verzoekende partijen aldus toe in staat bleken te zijn. Toen zij in Duitsland een weigeringsbeslissing ontvingen, vernietigde eerste verzoekende partij evenwel hun originele Griekse verblijfsdocumenten omdat zij niet naar Griekenland wilden terugkeren (notities CGVS S., p. 6-7; verklaring DVZ S., vraag 23; notities CGVS S., p. 7).

Verder kan worden aangenomen dat zij in Griekenland over een fiscaal registratienummer (AFM) beschikten. Blijkens de voorliggende landeninformatie krijgen mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoekende partijen in het bezit werden gesteld van een AFM. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie *"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21; *"Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2026, p. 29-32). Verzoekende partijen tonen niet *in concreto* aan dat het voor hen niet mogelijk was om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat zij in Griekenland niet in het bezit werden gesteld van een AMKA (sociale zekerheidsnummer) is verder geheel te wijten aan hun eigen nalaten om zulks aan te vragen (zie administratief dossier, stuk 7, map DVZ, vragenlijsten S. en S'. *"Bijkomende vragen M-status Griekenland"*; notities CGVS S., p. 27; notities CGVS S., p. 21). Blijkens de voorliggende landeninformatie dienen personen die internationale bescherming genieten, om een AMKA te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger te begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Uit niets blijkt dat verzoekende partijen hieromtrent stappen ondernamen. De Raad herhaalt dat het aan verzoekende partijen toekomt om de nodige stappen te ondernemen om hun rechten in Griekenland te doen gelden.

In zoverre hen in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikten over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan hun eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend hun rechten konden doen gelden.

Daarnaast maakt eerste verzoekende partij nog gewag van een zekere discriminatie door lokale politieagenten toen zij – nadat zij door Albanese criminelen bestolen werd – in een lokaal politiekantoor geen klacht tegen voornoemde diefstal kon indienen en zij tijdens een ander incident onterecht langdurig tijdens een identiteitscontrole in Athene gefouilleerd werd. Ook stelt zij vlak voor haar vertrek naar Duitsland door een lokaal Grieks reisbureau te zijn opgelicht en door lokale politieagenten uit de luchthaven te zijn begeleid toen zij zich hierover druk maakte (notities CGVS S., p. 22-24). Nog daargelaten de vaststelling dat deze beweringen niet gestaafd worden met enig begin van bewijs, duidt de Raad er evenwel op dat deze

aangehaalde incidenten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling in haar hoofde. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat hun grondrechten als begunstigen van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partijen bovendien worden verwacht dat zij zich bij problemen met derden voor hulp of bescherming richten tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland hen biedt. Hetzelfde geldt indien zij menen in Griekenland onheus te worden behandeld door de politie. Uit het enkele gegeven dat eerste verzoekende partij tijdens een beperkt aantal incidenten het slachtoffer zou zijn geweest van een zekere discriminatie in Griekenland kan evenmin worden afgeleid dat verzoekende partijen in geval van terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat zouden stellen om te voorzien in hun meest elementaire behoeften. Evenmin kan het ernstig worden genoemd dat eerste verzoekende partij na enkele negatieve ervaringen door enkele lokale Griekse politieagenten alle Griekse autoriteiten over dezelfde kam zou scheren en nooit enige andere doelgerichte pogingen ondernam om tegen voornoemde incidenten effectief klacht bij de Griekse autoriteiten in te dienen. De Raad merkt in dit verband nog op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partijen niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partijen worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richten tot de Griekse autoriteiten. Echter blijkt uit niets dat eerste verzoekende partij ernstige pogingen ondernam om naar aanleiding van voormelde incidenten de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen.

Waar verder blijkt dat de geldigheidstermijn van hun Griekse verblijfsvergunning (ADET) intussen verlopen is – de ADET van S. verliep op 14 december 2024 en de ADET van S'. en hun dochter S". op 7 juni 2026 (administratief dossier, stuk 8, map documenten, doc. 23) – duidt de Raad erop dat uit de beschikbare landeninformatie geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een andere EU-lidstaat en met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen, (opnieuw) een geldig AFM-nummer en AMKA-nummer te bekomen, daarbij automatisch terecht zouden komen in of zouden worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zouden bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin zij zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partijen dienen ook dit aldus *in concreto* en aan de hand van hun persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken, alwaar zij evenwel niet in slagen.

In casu dient te worden onderstreept dat verzoekende partijen over de nodige zelfredzaamheid alsook een ondersteunend netwerk beschikken. Verzoekende partijen genoten in Gaza een afdoende scholingsgraad en bouwden in Gaza, Turkije en Griekenland een zekere werkervaring op. Zo volgde eerste verzoekende partij in Gaza onderwijs tot het vijfde middelbaar en werkte zij er nadien in periodieke periodes tussen 2011 en 2021 in de landbouw en in de bouwsector (CGVS S., p. 11). Tijdens haar verblijf in Turkije werkte zij ongeveer vijf maanden voor import- en exportbedrijven en twee maanden in de horeca (CGVS S., p. 15). In Griekenland werkte zij gedurende een week in de sinaasappelteelt (CGVS S., p. 21-22). Verder was zij ten tijde van haar persoonlijk onderhoud in België al vier maanden bij Post NL aan de slag (CGVS S., p. 5), dit hoewel zij slechts een beetje Engels spreekt en nog geen talencursus Nederlands volgde (CGVS S., p. 4). Tweede verzoekende partij volgde in Gaza vier jaar universitaire studies medisch management en was er eerst drie tot vier maanden als stagiair en vrijwilliger aan de slag in enkele Europese ziekenhuizen (notities CGVS S', p. 10-11). Na haar huwelijk deed zij gedurende ongeveer één jaar betaald administratief werk in de gynaecoloogpraktijk van haar oom (notities CGVS S', p. 11). Zij verkocht ook als bijverdienste tegen symbolische prijzen zoetigheden die zij zelf bereidde en waarvoor zij zelf online reclame maakte (notities CGVS S', p. 11). Tijdens haar verblijf in Turkije werkte zij periodiek bij een reisbureau waarbij zij vluchten voor andere Palestijnen boekte (notities S', p. 14). Verder waren verzoekende partijen in staat om hun reis naar Europa te organiseren, te betalen en te ondernemen. Zij waren in staat om van Gaza naar Egypte te reizen en vervolgens hun verdere reis naar Turkije, Griekenland, Duitsland en vervolgens België te regelen en te betalen (verklaringen DVZ S. en S', punt 33; notities CGVS S., p. 12-17; notities CGVS S', p. 12-15 en 17-18). In Turkije waren zij in staat om een huis te huren (notities CGVS S., p. 15; notities CGVS S', p. 13-14). Daarnaast hadden zij voor hun reis en hun verblijf in voornoemde landen naast hun eigen middelen (notities CGVS S., p. 13 en 15; notities CGVS S', p. 12) ook bijkomende financiële steun van hun (schoon)vader (notities CGVS S., p. 13, 19 en 23; notities CGVS S', p. 14). In Griekenland slaagden zij er beiden in om als erkend vluchteling zonder problemen de nodige procedures te doorlopen en hun officiële Griekse verblijfsdocumenten aan te maken, met name hun Griekse ADET's en reispassen, *i.e.* documenten die zoals reeds opgemerkt niet automatisch worden afgegeven maar na het doorlopen van

bepaalde administratieve procedures. Dit toont aan dat verzoekende partijen – mits enige inspanning – in staat zijn om officiële procedures te doorlopen, waardoor ervan kan worden uitgegaan dat zij ook andere procedures bij de Griekse overheid of andere (hulp)organisaties kunnen doorlopen om ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen. Voorts waren verzoekende partijen zelfredzaam genoeg om in België – nadat eerste verzoekende partij werk vond bij Post NL – het asielcentrum te verlaten en een woning te huren (notities CGVS S., p. 4). Uit dit alles blijkt dan ook dat verzoekende partijen een zekere mate van zelfredzaamheid hebben, dat het tot hun mogelijkheden behoort om financieel redzaam te zijn, dat zij de capaciteiten bezitten om complexe stappen te ondernemen en dat zij bovendien beschikken over een ondersteunend netwerk. Al deze factoren laten toe om te besluiten dat verzoekende partijen, indien zij bij een vernieuwing van hun ADET, de reactivering van hun AFM-nummer en aanvraag van een AMKA-nummer geconfronteerd zouden riskeren te worden met vertragingen, deze periode kunnen overbruggen en dat verzoekende partijen, indien zij daartoe een ernstige poging ondernemen en de nodige (administratieve) stappen zetten, bij machte zijn om hun rechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

Inzake het AMKA-nummer merkt de Raad nog op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 20-22; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 22-24; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partijen blijven in gebreke *in concreto* aannemelijk te maken dat het voor hen onmogelijk is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer, een geldig AMKA-nummer en een bewijs van adres. Dat zij reeds zouden moeten beschikken over een actieve AMKA, zoals verzoekende partijen betogen, kan door de Raad niet worden gevolgd. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport d.d. april 2025 wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is, doch zonder dat in het rapport concrete bronnen worden vermeld die zulks bevestigen. Bovendien wordt in het recentere RSA/PRO ASYL-rapport d.d. april 2026 niet langer gesteld dat om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt een actieve AMKA vereist is, maar dat – naast een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een bewijs van adres – een geldig AMKA-nummer volstaat (*“Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2026, p. 55). Ook uit de andere beschikbare bronnen blijkt nergens dat een actieve AMKA nodig zou zijn om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt.

Dient er verder nog op te worden gewezen dat de procedure voor de verlenging of vernieuwing van de ADET door verzoekende partijen overigens reeds vanuit het buitenland kon en kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat *“the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email”* (vrije vertaling: *“de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”*) (zie *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 236). Er mocht en mag in het licht van de beschikbare informatie van verzoekende partijen bijgevolg verwacht worden dat zij zelf tijdig de nodige stappen zouden hebben ondernomen of zouden ondernemen om hun ADET te verlengen of te vernieuwen en het was en is aan verzoekende partijen om zulks te doen. Indien er toch sprake zou zijn van een beperkte wachttijd, kan wederom worden verwezen naar de *supra* gedane vaststellingen met betrekking tot hun zelfredzaamheid. Omwille van deze vaststellingen kan worden aangenomen dat verzoekende partijen een eventuele, beperkte wachtperiode kunnen overbruggen en dat zij, indien zij daartoe een ernstige poging ondernemen en de nodige (administratieve) stappen zetten, bij machte zijn om hun rechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden.

Ten slotte maken verzoekende partijen evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken die hen zou verhinderen hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico lopen te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Zoals *supra* reeds opgemerkt, maken verzoekende partijen gewag van enige medische – fysieke en mentale – problemen doch blijven zij tot op heden in gebreke hieromtrent enig medisch en/of psychologisch attest voor te leggen, laat staan dat zij zouden aantonen dat hun medische problematiek van die omvang, aard en/of ernst zou zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben voor hun zelfstandig functioneren. Derhalve blijkt ook uit niets dat zij zware zorg en complexe monitoring behoeven die in Griekenland niet

beschikbaar zouden zijn. Daarnaast duiden zij nog op het feit dat zij minderjarige kinderen hebben, doch zonder *in concreto* aan te tonen dat zulks hen zou verhinderen hun rechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden. Verzoekende partijen maken dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken die hen zouden verhinderen om hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status in Griekenland.

2.5.9. Verder kunnen verzoekende partijen evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerden dan wel bij een terugkeer dreigen terecht te komen. Zij dienen zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijven.

2.5.10. De verwijzing van verzoekende partijen naar internationale rechtspraak en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.5.11. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij tonen niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zouden belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.5.12. De door verzoekende partijen bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 8, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

De kopieën van hun Palestijnse (identiteits)documenten, de attesten van de Jordaanse ambassade, de documenten inzake hun huwelijk, het document van hun gezinssamenstelling, de foto's van hun familieleden en hun huis in Gaza, de UNRWA-documenten en het universiteitsdiploma van S'. en de Palestijnse vertreklijsten, hebben betrekking op hun identiteit, herkomst, familiebanden en opleiding, *i.e.* elementen die niet ter discussie staan, alsook op hun leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming genieten, en staan los van hun situatie in Griekenland. De Belgische identiteitskaart, het paspoort en de geboorteakte van hun dochter A. hebben louter betrekking op de nationaliteit en verblijfsstatus van hun dochter A. in België, hetgeen eveneens losstaat van hun situatie in Griekenland. De oranje verblijfskaarten van S'. en hun dochter S'', het Belgisch arbeidscontract en loonfiches van S. en hun huurovereenkomst en de overschrijvingen van hun huur bieden voorts inzicht op hun verblijfsstatus en activiteiten in België, doch werpen evenmin een ander licht op de hierboven gedane vaststellingen inzake de bescherming die zij reeds in Griekenland genieten. De stukken inzake de Duitse weigeringsbeslissing bevestigen hun verklaring dat door de Duitse asielinstanties in hun hoofde een weigeringsbeslissing werd genomen vanwege hun verblijfsstatus in Griekenland. Uit het medisch attest uit Gaza dat dateert van 2020 kunnen voorts geen conclusies worden getrokken aangaande hun huidige gezondheidstoestand. Hetzelfde geldt voor de Duitse medische verslagen inzake S'. die dateren uit 2023 en de Belgische medische verslagen inzake de zwangerschap, bevalling en nazorg van S'. die dateren uit januari 2024. De medische contactverslagen van hun asielcentrum in België werden *supra* reeds besproken. De Griekse ADET's en reispaspoorten van S., S'. en hun dochter S''. tonen voorts aan dat hen internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kregen, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* eveneens werd rekening gehouden.

2.5.13. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen naar voren brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op hun specifieke omstandigheden verhinderen. Hun beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in

Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

De verwijzing naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partijen. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming genieten, namelijk Griekenland.

2.5.14. In de mate verzoekende partijen artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden achten, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partijen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* tonen verzoekende partijen niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus genieten in Griekenland, geen toegang zouden krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan hun status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder genieten zij als personen die internationale bescherming genieten, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partijen in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.5.15. In hun aanvullende nota van 4 juni 2026 benadrukken verzoekende partijen nog dat zij een minderjarig dochter hebben met de Belgische nationaliteit, die in Griekenland niet over dezelfde rechten beschikt als haar ouders. De Raad bemerkt evenwel dat onderhavige bestreden beslissingen enkel betrekking hebben op verzoekende partijen en hun oudste dochter A. S". die samen met haar moeder op 7 juni 2023 in Griekenland erkend werd als vluchteling, en niet op hun jongste dochter A.A. die in België geboren werd en de Belgische nationaliteit bezit. Verder benadrukt de Raad dat het doel van onderhavige procedure niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of er elementen zijn waaruit blijkt dat verzoekende partijen (en hun oudste dochter) zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland, wat *in casu* niet het geval is. Indien verzoekende partijen een toelating tot verblijf wensen te bekomen op basis van hun hoedanigheid van familielid van een Belg, dienen zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 40ter van de Vreemdelingenwet te volgen. Uit de stukken aangehecht aan hun aanvullende nota van 4 juni 2026 blijkt overigens dat verzoekende partijen in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet een verblijfskaart hebben aangevraagd (zie bijlagen 19ter d.d. 22/05/2026).

2.5.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT